

VOETBAL

IN DE REGIO

14 oktober 2025 uitgave nr.31

Gorinchem, Werkendam, Sleeuwijk, Arkel, Woudrichem, Hoornaar, Oudendijk, Vuren, Dalem, Herwijnen, Schelluinen en Spijk

Oplage 32.000 stuks

In deze krant
een speciale editie
van **Ekeren**
 Kuiper
League

Voetbal in de regio is ook online te lezen op www.madeby-eland.nl

Seizoen **2025/2026**

Dit is een uitgave van Made By Elands
Adverteren? Bel! 06-14529712

De KNVB koppelt bijna volledige regionale competitie aan sponsor Van Ekeren Kuiper

Dalem – Op dit moment wordt er bij de vestiging van Van Ekeren Kuiper in Dalem hard gewerkt aan de uitbreiding van het pand. In de strategisch goed gelegen vestiging groeit het bedrijf ook daar uit haar jasje. Bijna dertig jaar geleden startte Jenno van Ekeren in Vuren zijn activiteiten in de makelaardij en verzekeringsbranche.

Nu is hij met Van Ekeren Kuiper, gelouterd binnen de sportwereld, met ook vestigingen in Leerdam, Papendrecht en Culemborg, een serieuze speler in de wereld van de makelaardij en verzekeringen. Jenno van Ekeren kan het niet genoeg herhalen. „Bij Van Ekeren Kuiper ben je ‘voor ‘t leven’. Als voetbal ter sprake komt gaan de ogen van Van Ekeren glinsteren. „Voetbal heeft ons ontzettend veel gebracht: plezier, vriendschappen, klanten en vooral gezelligheid. Daarom vinden wij het mooi om er iets (in de vorm van sponsoring) voor terug te doen. Voor mannen, vrouwen en jeugd – iedereen hoort erbij.”

Op de vraag hoe het voelt dat liefst elf vierde-klasseclubs in deze special jullie als sponsor hebben, reageert Jenno van Ekeren toch enigszins verbaasd. „Ja, dat is eigenlijk niet normaal hè. Officieel heet het nog steeds gewoon de competitie, maar wij noemen het gekscherend de ‘Van Ekeren Kuiper League.’ In het totaalpakket is Van Ekeren Kuiper overigens aan liefst 31 clubs verbonden. Onlangs werd daar Kozakken Boys nog aan toegevoegd. En nu dus ook nog eens elf van ‘jullie’ clubs in een regionale competitie! „Dat heeft de KNVB knap geregeld. Nog eentje te gaan en wij hebben onze eigen Champions League.” Van Ekeren herinnert zich nog zijn eerste afspraken op het gebied van sponsoring. „Ik had in 1996 besloten om als zelfstandige door te gaan. Toen al was mij duidelijk dat ik de contacten in de voetballerij moest verbreden. Met vv Heukelum sprak ik voor sponsoring een bedrag van 25 gulden per punt af. Het eerste elftal had geen best seizoen en haalde

slechts tien punten. Ik vond het knap lullig om slecht 250 gulden over te maken en heb daar dus toch maar een bedrag aan toegevoegd.” Het begint bij Van Ekeren Kuiper vaak met een scooterverzekering en eindigt het met een hypotheek. „Daarom is sportsponsoring voor ons bedrijf zo belangrijk. Bij voetbalclubs zijn spelers en speelsters vanaf de leeftijd van vier jaar al actief.” In Vuren aan de Elzenlaan begon dus het verhaal! Vanaf ‘nul’ startte Jenno van Ekeren zijn eigen bedrijf in hypotheek en verzekeringen. Dit deed hij met passie en een duidelijke zienswijze, die in de kern niet is veranderd. „Het begint in ons vakgebied vaak klein: zoals gezegd een scooterverzekering. Daarna een auto, een eerste woning, belastingzaken, verzekeringen, een bedrijfspand of een taxatie. En natuurlijk: hypotheek. Ook in de moeilijke tijden – scheiden, overlijden, ouder worden – staan we naast onze klanten. Zo zijn wij er voor generaties. Niet voor niets is onze slogan: ‘voor ‘t leven.’ Zo volgde Van Ekeren altijd zijn gevoel en dat heeft hem en zijn gezin ver gebracht. In 2023 werd de mijlpaal van 1 miljard euro aan geadviseerde hypotheek bereikt. „Dit markeert onze groei en het vertrouwen dat klanten in ons stellen voor hun financiële toekomst.”

Bij Jenno van Ekeren is er altijd ruimte voor een kwinkslag. „Wij worden vaak en terecht gelinkt aan het voetbal. Van de medewerkers op kantoor voetbalt de helft actief. Zo komen op maandagmorgen de gesprekken altijd wel op gang.” Van Ekeren vervolgt: „Met Van Ekeren Kuiper zijn wij een maatklaskantoor. Samen met mijn kinderen Tessa en

Jesse en compagnon Dennis Kuiper – mijn ‘halve zoon’. Daarnaast run ik met Jesse en Vincent Bons ook Boveko. Alles bij elkaar zo’n vijftig collega’s sterk, verdeeld over kantoren in Gorinchem, Dalem, Leerdam, Papendrecht en Culemborg.”

“Vuren blijft altijd mijn club. “Maar ondertussen support ik eigenlijk overal. Of er nu in Dalem, Leerdam of Culemborg wordt gescoord, maakt mij niet uit, als de bal er maar in gaat én er na afloop een biertje klaarstaat. En ik herhaal het zoveel als mogelijk: onze slogan is niet voor niets ‘voor ‘t leven’. Dit omdat wij er bij alle momenten van onze trouwe en vele klanten willen zijn.”

(Ver)koop je huis, krijg hypotheekadvies en sluit je verzekeringen af

Goed verzekerd vanaf je eerste (kilo)meters, je eerste hypotheek, het kopen of verkopen van je (droom)woning en alles regelen voor je financiële toekomst.

Bij elke belangrijke stap in je leven zijn wij er voor je. Snel, altijd bereikbaar en eerlijk. Dat zit bij onze enthousiaste makelaars en financiële adviseurs in het DNA. Je hebt ons Voor ‘t Leven!

#voorhetleven

Wat wordt jouw volgende stap?

Bel of mail ons voor een vrijblijvend hypotheekgesprek of een gratis waardebeoordeling.

voor 't
Leven

Het verenigingsleven, en daar hoort ook het voetbal bij, draagt Van Krieken een zeer warm hart toe. „Dat Jenno van Ekeren met zijn onderneming door de sponsoring zo betrokken is bij de verenigingen, vinden wij vanuit de politiek heel belangrijk. De overheid kan immers niet alles op zich nemen. Vrijwilligers, clubs, sponsors, maar ook de politiek, moeten dit spel samen spelen en het verenigingsleven overeind houden. Het houdt de gemeenschap gezond en levendig. Dat geldt overigens binnen de gehele regionale politiek. Ik heb sterk het gevoel dat zaken op dit gebied binnen onze gemeente, met uitzondering van woningbouw, in West-Betuwe met al haar 26 kernen, goed geregeld zijn.” Van Krieken reageert terughoudend als hem gevraagd wordt of er niet te veel voetbalclubs in zijn gemeente zijn. „Dat is pas aan de orde als een voetbalclub in zwaar weer terecht komt en ik denk niet dat dit aan de orde is.”

ROMANO VOETBALSCHOOl

De Voetbalschool waar techniek centraal staat!

Trainen volgens o.a. de 'Coerver-Methode', waarvoor we zelfs zijn geprezen door Frenkie de Jong in de VI.

Neem een kijkje op onze website en meld je aan voor een gratis proeftraining!

www.romanovoetbalschool.com

Een rijjschool zoals een rijjschool hoort te zijn

Peltenburg
rijopleidingen.nl

06-153 657 96

peltenburgrijopleidingen.nl

RiBo
Gorinchem
Uw partner in mobiliteit

autohopper
de no-nonsense autoverhuurder

SUZUKI

RiBogorinchem.nl

Stationsweg 21, Gorinchem

BEN JIJ
ALL OM?

werkenbijallom.nl

Seizoen 2025-2026

In deze editie onder andere:

- Kozakken Boys
Trainer Hans de Jong heeft het op alle gebieden goed voor elkaar
- SteDoCo
'Ook wij willen een juichfoto in de kantine van SteDoCo'
- Unitas Zondag
Unitas legt nadruk op herkenbaarheid en sfeer
- GJS
Sjoerd Houdkamp mag weer 'los': 'Ik heb nog nooit zo'n erge pijn gehad'
- SVW
Hoe alles voor Jamiro Libretto toch weer op zijn plek viel bij SVW
- Sleeuwijk
Terug op De Roef, een schat aan ervaring rijker
- Schelluinen
Rick en Pascal blijven vv Schelluinen wel trouw
- Unitas zaterdag
Nog één laatste knaller, dan is het klaar
- Vuren
Steven de Heer wil met Vuren weer bovenin meedraaien
- ZVG
Natuurlijk gaat ZVG/Cagemax weer voor plaatsing in de kampioenspoel

Ook zelf uw presentatiegids uitgeven als club?

We bespreken graag met u de mogelijkheden!

made
by elands
creatieve vormgeving

Colofon

Dit is een uitgave van Made By Elands. De Sportkrant verschijnt 2 x per jaar in een oplage van 32.000 stuks geheel full colour in de regio Gorinchem.

Ontwerp en uitgave:
Made By Elands
Leon Elands
06-14529712

Redactie:
Wout Pluijmer
Tim Hartman
Theo Sprong
Matthijs Daniels

Foto's:
Bart Stoutjesdijk
Leon Elands

Voor adverteren in de volgende uitgave van De Sportkrant kunt u altijd contact opnemen met: Made By Elands, 06-14529712.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande toestemming van Made By Elands.

►► brochure ►► poster/flyer ►► logo/huisstijlen ►► advertentie ►► Voetbal in de regio

**DRUKWERK,
WIJ MAKEN
ER EEN
SPORT
VAN.**

DAMEN DRUKKERS
www.damendrukkers.nl

VROEGH
installatietechniek

**DE
VERBINDENDE
SCHAKEL**

Haarweg 11, 4205 NC Gorinchem
Tel: 0183 - 63 60 96
info@vroegh.nl www.vroegh.nl

Kom jij ons team versterken?

Succes begint met
teamwork!

1 karakter
advocaten

0183 - 356 752 • www.karakteradvocaten.nl

SEVENHUYSEN
Pensioen Consultancy

**Uw pensioen
inzichtelijk**

Einsteinstraat 11b • 4207 HW Gorinchem • E info@sevenhuysen.eu

www.sevenhuysen.eu

www.asngorinchem.nl

**ijzersterk in
schadewerk**

**Autoschade Service
Gorinchem**

Spijksedijk 10
Tel. 0183 - 635 636

Trainer Hans de Jong heeft het op alle gebieden goed voor elkaar

Werkendam – Op de Hoogstraat in Werkendam treffen Kozakken Boys-supporters elkaar dagelijks en wordt er met veel waardering over hun dorpsgenoot Hans de Jong gesproken. De Jong is drie maanden verantwoordelijk trainer van ‘hun’ Kozakken Boys en bracht de ploeg voorlopig terug naar de subtop van het amateurvoetbal.

**Tekst Wout Pluijmert
Foto Teus Admiraal**

Het is zeven jaar geleden dat de Werkendammers zich tussen de beste amateurploegen van het land nestelden. Ook na de 0-0 deling tegen grootmacht Katwijk, begin oktober, was er weer volop waardering van de achterban. „De Jong heeft het tactisch goed voor elkaar met een toch behoorlijk gehavend team”, werd op weg naar de uitgang geroepen. Heel anders was het gevoel bij de trouwe aanhang op 12 juli toen De Jong met zijn groep aan de eerste training begon. Niemand vertelde het hem rechtstreeks, maar kwam de stap naar de top van het amateurvoetbal niet te vroeg voor de oud-speler van de ‘boys’. Onder leiding van trainer Willem Leushuis werd hij al eens kampioen! De mogelijkheid dat hij bij Kozakken Boys niet slaagt en dat het wel eens een dipje in zijn trainersloopbaan zou kunnen zijn, werpt De Jong ver van zich. „Ik ben dan wel een ras-Werkendammer, maar woon er niet en ben na mijn Kozakken Boys-tijd bij zoveel andere

clubs geweest. Ik doe gewoon keihard mijn best, meer kan ik niet doen.”

Toppers tegen PSV en Ajax

Hans de Jong is een nieuwjaarskind, op 1 januari geboren aan de Vijcie, een buurtschap aan de oostkant van Werkendam. Aan de overzijde van de dijk lag de Kozakken Stoep, de uiteindelijke naamgever van Kozakken Boys. „Vanuit mijn slaapkamerraam hoorde ik vaak het gejuich van Kozakken Boys.” De Jong begon er als 8-jarig ventje aan de Vierlaan met voetballen en schopte het als 18-jarige bij trainer Willem Leushuis tot de hoofdmacht van de ‘Kozakken’. Hij speelde alles. In het seizoen 2003-2004 vierde de club meteen ook het kampioenschap en keerde na één seizoen direct terug naar de hoofdklasse. Later keerde De Jong nog eens terug naar De Zwaaiër, maar kreeg toen minder speeltijd. Hij maakte in 2006 en 2007 nog wel de grote bekerwedstrijden tegen PSV en Ajax mee, met de memorabele gelijkmaker van Willem Looijen tegen de Amsterdammers.

Basis gelegd

Dat Hans de Jong het trainersvak in zou gaan werd duidelijk toen hij bij Roda Boys/Bommelerwaard als voetballer actief was. „Trainer Gerrie Schaap betrok mij overal bij. Ik raakte geobsedeerd door het trainersvak. Met Edin Curic had ik dat bij Schelluinen ook. Die mannen konden zo enthousiast over het vak vertellen.” De Jong haalde de nodige diploma’s en ging aan de slag met jeugdteams van Sleeuwijk

‘Natuurlijk is er elke week druk maar de reacties zijn positief’

en Nivo Sparta. „Ik ben nog altijd blij dat Brakel-voorzitter Bennie van Veen het in 2016 aandurfde mij als jonge trainer aan te stellen. De club was het seizoen daarvoor puntloos onderaan geëindigd. Voor mij was het een perfecte kans, want lager kon ik niet beginnen. Samen met Peter Pannekoek heb ik alles van de grond af opgebouwd. Daar was helemaal niets, hè. Ik heb er de basis gelegd voor de trainer die ik nu ben.” Zijn overgang naar tweedeklasser Wilhelmina’26 was een logische vervolgstap. Dat hij in zijn stagejaar bij Unitas na een half jaar, begin 2022, al hoofdtrainer werd, viel daar samen met het ontslag van trainer Michel van Oostrum. Opeens kreeg

De Jong op derde-divisieniveau, waar Kozakken Boys ook even in uit kwam, de eindverantwoordelijkheid. Hij werd geacht op technisch vlak ook met zaterdag 1, O23 en de jeugdopleiding mee te denken. Vervolgens zat het bij Unitas niet mee. Zijn team viel uit elkaar en er volgden twee nipte degradaties. Het weerhield Kozakken Boys er niet van om hem als opvolger van Edwin Grünholz te halen. Dat na het ontslag van de Hagenaar het Ruud Brood lukte om aan zijn opvolger De Jong een tweededivisionist af te leveren, had niemand verwacht. Heel bijzonder is dat Brood nu bij Unitas voor de groep staat en De Jong terug is in Werkendam.

Niet klagen

De Jong zit heerlijk in zijn vel. „Natuurlijk is er elke week druk, maar de reacties zijn over het algemeen positief. Het enige wat wij kunnen doen is kei- en keihard werken en daarmee resultaten halen. En daarover mogen wij met spelers, staf en de gehele club bepaald niet klagen. Soms zit het mee, soms zit het tegen.” Op dit moment is er sprake van een paar tegenslagen. Zijn ervaren middenvelder Mark Veenhoven is nog niet volledig inzetbaar. Sterkhouder achterin Jesse Giebels had nog te veel last van een hersenschudding, maar was er tegen de Koninklijke HFC weer bij. De hele maand november kan De Jong niet beschikken over zijn keeper Ramón ten Hove. De Helmonder heeft drie vingers van zijn rechterhand gebroken. Op 28 oktober gaat hij uit het gips. Zijn vervanger, Joey Koorevaar, deed het tegen Katwijk prima. De Jong: “Tegen Katwijk werd wel duidelijk dat wij over een echt goede selectie beschikken. Ik vind dat Kozakken Boys nu op de plek staat waar het op dit moment thuishoort. Na ongeveer tweeënhalve maand is mij wel duidelijk dat het naast keihard werken ook genieten is van het niveau waarop wij nu acteren. Daarnaast geniet ik van de spelers, want samen hebben wij elke week een topwedstrijd. Wij stomen het team wekelijks klaar voor een geweldige tegenstander. Elke zaterdag en soms ook doordeweeks spelen wij een grote wedstrijd. Onvergelijkbaar met andere niveaus.”

Vleugelflitser Mouad Hassan nu al publiekslieveling op De Zwaaiër

Den Bosch – Kozakken Boys haalde met de komst van Mouad Hassan een ruwe diamant naar Werkendam. De vleugelaanvaller uit Den Bosch koppelt zijn enorme snelheid aan scorend vermogen.

**Tekst Wout Pluijmert
Foto Teus Admiraal**

„Noem mij alstublieft Mo, dat is mijn roepnaam”, opent de sinds de via OJC en UNA naar Kozakken Boys gekomen aanvaller. Feitelijk is Hassan een laatbloeier. „Ik was denk zestien toen ik bij BVV op het veld ging voetballen.” Bij tweedeklasser CHC in Den Bosch ontwikkelde hij zich verder, waarna OJC/Rosmalen hem oppikte. „In mijn eerste jaar daar kwam ik na de winterstop echt los. Samen met de later naar IJsselmeervogels vertrokken Dennis Knuiman

waren wij niet te houden.” Hassan blijkt opeens een echte teamplayer en sfeerman. Hij bepaalt nu bij de ‘boys’ welke muziek er na een wedstrijd in de kleedkamer wordt gespeeld. Na zijn eerste seizoen bij OJC overwoog hij om naar Unitas te gaan. „Ik had toen al een goed lijntje met Hans de Jong.

Toen Hans eind december vorig jaar weer belde, was de keus niet moeilijk. Kozakken Boys is een grote club met een grote supportersschare. Ik speel graag voor veel publiek. En er staat een goed team. Alles is er top”, legt de begeleider bij het blindeninstituut in Vught uit. „Ik heb een cursus gehad waarbij ikzelf een dag met een doek omgebonden moest lopen. Dan leer je wat blind zijn is. Het is overigens heel mooi werk.” Mouad Hassan lijkt na zijn entree dit seizoen

bij Kozakken Boys een vaste waarde bij het nationale team van Djibouti te zijn geworden. Onlangs speelde hij voor zijn land de tweede serie van twee duels in de voorbereiding op het WK. Op 1 september vloog de groep naar Guinee-

Bissau voor de wedstrijd tegen Burkina Faso (6-0 verlies) en in een met 20.000 toeschouwers vol stadion tegen het thuisland Guinee-Bissau (2-0 verlies). Voor Mo Hassan is het dit jaar de tweede trip naar Afrika. In Marokko speelde hij eerder, in

maart, WK-kwalificatieduels tegen Burkina Faso en Ethiopië. Hassan was toen verrast door de uitnodiging en kon het maar amper geloven. „Mijn moeder is heel lang geleden uit Djibouti moeten vluchten”, verklaarde de Bosschenaar. „Ik ben er ooit één keer geweest, maar weet er helemaal niets meer van. Ik was net drie jaar. De Franse taal ben ik ook niet machtig.” In de serie van twee wedstrijden was Mo Hassan nog de enige ‘buitenstaander’. Hij had dus bij de vorige kwalificatieduels indruk gemaakt. „Ik heb veel complimenten gekregen. Scouts vinden dat ik de stap naar een goede buitenlandse competitie kan maken. Hopelijk gaat er ergens een deurtje open. Ik kijk nu al uit naar onze volgende wedstrijd tegen Egypte. Bizar dat ik dan tegen onder anderen Liverpool-ster Mo Salah ga spelen.”

‘Er staat hier een goed team en alles is top geregeld’

SEAL-IT®

Betrouwbare topkwaliteit voor professionals

Seal-it® Hoogwaardige kitten,
lijmen, PU-schuimen en
toebehoren.

SEALIT.NL

Connect Products B.V.
Duurzaamheidsring 220
4231 EX Meerkkerk
Nederland

info@connectproducts.nl
+31 (0)183 731 400
www.connectproducts.nl

Social media inzetten om **zelf**
geschikte kandidaten te vinden?

Wij weten hoe.

Laten we vrijblijvend brainstormen
over hoe Framworks kan helpen.

Mail of bel ons en we plannen graag
wat in.

www.framworks.nl | info@framworks.nl
0183 - 730469

De winkel in Gorinchem voor wooninrichting

Raambekleding

Gordijnen, Paneel- gordijnen,
jaloezieën, Shades, horren en
nog veel meer.

Vloeren

Grootste keuze van Gorinchem
in PVC, tapijt en laminaat.

Inspiratie opdoen?

Onze **eigen** & **ervaren** vakmensen brengen sfeer in uw huis

Woonstyling
Gorinchem

Kwekelstraat 2 - Gorinchem
Telefoon: 0183 - 68 94 11
info@woonstylinggorinchem.nl
www.woonstylinggorinchem.nl

Pergola Zonwering
Meer Informatie

‘Ook wij willen een juichfoto in de kantine van SteDoCo’

Hoornaar/Ameide – Met René van Middelkoop en Thijmen de Haan staan er weer twee Ameidenaren in de selectie van derde divisionist SteDoCo. Hun voorgangers doelman Ruud de Groot, Roel de Kruijk, Sam Versluis en Eric de Kruijk waren mede verantwoordelijk voor de opmars richting de top van het amateurvoetbal.

Tekst Theo Sprong
Foto's Leon Elands

“Aan ons de eer om SteDoCo minimaal op het huidige niveau te houden”, trappen de bijna buurjongens het vraaggesprek af. “Vorig jaar haalde ik Thijmen vaak op, met mijn tandem reden we naar Meihoven. We wonen amper 150 meter van elkaar, nog geen voetbalveld. Haha”, lacht Van Middelkoop. “Overigens woon ik in Tienhoven, aan de Lek officieel. Maar als ik de straat oversteek is het Ameide en is Thijmen mijn overbuurjongen.”

De 23-jarige Van Middelkoop begon zijn carrière ‘pas’ op zesjarige leeftijd. “Eerst het zwemdiploma en toen ging ik gelijk op voetbal. Op mijn zestiende debuteerde ik in het eerste. Tegen SVW stond ik in de basis. Een jaar eerder mocht ik invallen tegen Arkel. Dat was onder mijn favoriete trainer Gert-Jan Westerhout, die heb ik nog steeds hoog staan.”

Ooms

Thijmen de Haan knikt. “Ik ben iets jonger, maar we zijn ongeveer gelijk begonnen. Zonder zwemdiploma op zak werd ik als manneke van vier lid bij de club. Mijn vader Janthijs had meer schaatstalent, maar gelukkig waren mijn ooms Jelle en Camiel enthousiaster. Vanaf mijn eerste training, heb ik er geen eentje overgeslagen.”

Maar niet alle trainingsavonden was De Haan (20) op het vertrouwde Meihoven. “Toen ik net op de middelbare school zat, werd ik gescout door FC Dordrecht. Schijnbaar speelde ik tegen Oranje Wit een goede bekerwedstrijd. Iemand van de opleiding van FC Dordrecht maakte een babbeltje met een van mijn ooms. Of ik interesse had om over te stappen naar de Dordtse voetbalschool. Een jaar later speelde ik in de JO14. Tot twee jaar terug. Ik maakte steeds minder speelminuten en daardoor verdween min of meer het plezier.”

Geweldige loper

De alleskunner op het middenveld keerde terug naar zijn vrienden op Termei. “Daar waren wij hartstikke blij mee. Thijmen is een geweldiger loper, die veel gaatjes weet te dichtten. Richard den Hartog kon een linie zakken en zodoende werden we achterin ook een stuk sterker. In de voorhoede waren we

Thijmen hier in actie tegen VVSB heeft inmiddels een basisplaats

ook blij met de terugkeer van Jan de Bruijn, die in de jeugd van Kozakken Boys het nodige had geleerd en geweldige acties weet te maken vanaf de zijkant”, herinnert Van Middelkoop zich nog goed.

“Al snel was er een goede klik, met mijn oude voetbalmaatjes. In de beker hielden we Streefkerk op een gelijkspel en wonnen we van VVAC en Groot-Amers. Die speelden een klasse hoger. De verwachtingen waren direct hoog gespannen”, bekent De Haan. “Maar we hebben ze ingelost, want we werden wél eventjes kampioen. De uitwedstrijd tegen SV Meerkerk voor ruim 1500 man was geweldig, maar de eerste confrontatie bij ons thuis was mooier. In een prachtige, bijna heroïsche sfeer kwamen we terug van een achterstand en wonnen we uiteindelijk met 3-2. Het begon te schemeren en dan teruglopen naar het kleedlokaal, tussen de rookbommen en knallend vuurwerk...”

De mannen krijgen nog kippenvel op hun lijven. “Net voor de uitwedstrijd tegen Meerkerk was bekend dat we samen naar SteDoCo zouden verkassen. De lading op zijn wedstrijd is altijd groot, vandaar dat we het nieuws eventjes stil hadden gehouden. Eenmaal op Regio-Voetbal en je bent in Meerkerk

aangeschoten wild”, knipoogt Van Middelkoop.

“We hadden het uitstekend naar ons zin onder Pieter van Zessen en die derde klasse was best aantrekkelijk. Een leuke vriendengroep ook, maar toch hebben we bewust gekozen om deze stap te maken. Aangemoedigd door onder andere Roel de Kruijk willen we kijken waar ons voetbalplafond ligt. Zeker omdat we samen door SteDoCo zijn benaderd”, aldus De Haan.

“Thijmen ging eerst op gesprek, ik een weekje later. Het tweede en laatste gesprek werd met ons tweetjes gehouden. Terug in de auto door de polder naar huis, waren we het al snel eens. We sloten het seizoen geweldig af met een verdiend kampioenschap. We hebben ook lekker doorgetraind, tot eind juni. De lange vakantie met vrienden hebben we gecancelled. Afzonderlijk van elkaar zijn we een weekje met onze vriendinnen naar de zon geweest. Begin juli werden we verwacht aan de Groeneweg. We stonden super fit aan de start en hebben nauwelijks een zomerstop gehad. Onze aanpak was serieus, tot ergernis van onze meisjes gingen zelfs de loopschoenen mee in de koffer”, bekent Van Middelkoop.

“Bij SteDoCo hebben we ‘oortje pieken’ en ‘potje kippen’ ook geïntroduceerd. Ze leren snel, maar we zijn ze nog altijd te slim af.”

Vriendinnen voetballen ook

“Ze voetballen zelf ook. Die van Thijmen voetbalt bij Streefkerk, mijn vriendin in Groot-Amers. Er is begrip voor onze ambities en de vrije tijd die we in het voetballen stoppen. We trainen bij SteDoCo drie keer in de week en zijn ook twee keer per week actief in de sportschool. Op woensdagavond lenen we de sleutel van Ameide-trainer Pieter van Zessen en gaan we ballen op de velden van Meihoven. Geen partyspel, maar specifieke oefeningen gericht op de zwakke puntjes. Met plezier, want het is altijd lachen met oude ploegmaatjes als Roy de Blank, Patrick Mesker, Jan de Bruijn en mijn broer Jeroen van Middelkoop.”

De Haan lacht. “We eindigen altijd stevast met ‘oortje pieken’ of ‘potje kippen’. Typische spelletjes uit ons dorp. Bij SteDoCo hebben we een en ander ook geïntroduceerd. Ze leren snel, maar we zijn ze nog altijd te slim af. Ik snap dat het niet leuk is om bij koud weer een tikje op je oorleltje te krijgen. Lachen is het wel hoor.”

Duidelijk is dat De Haan en Van Middelkoop goed zijn ingeburgerd op Kort Scheiwijk. “We werden direct goed opgevangen bij de club. Zeker door de ervaren spelers als Joran Schroder, Yannick Cortie, Simon van Zeelst, Jesse Wielinga, Jeffrey van Nuland en Danny van Haaren. Als polderboys leren we veel van deze mannen, die toch vaak een BVO-achtergrond hebben. Maar met Remco de Bruijn, de tweeling Van der Leun en Sam Veen uit Meerkerk houden we ons goed staande.”

Natuurlijk ligt het tempo een stukje hoger dan de jongens uit de Alblasterwaard gewend zijn. “Het gaat inderdaad allemaal iets sneller en je hebt ook minder tijd om na te denken. Dat begint al op de trainingen. Bij Ameide wist ik vaak wel dat ik er voorbij kon

snellen. Hier niet hoor. Gelukkig kunnen we voor de nodige tips en trucs altijd terugvallen op Roel. Hij heeft hier ook gespeeld en heeft ons aangemoedigd deze keuze te maken. We hebben een groepsapp, ‘Opa is met pensioen’ en daarin delen we onze gevoelens. Roel houdt ons stevast voor om altijd hard te blijven werken, steek veel energie in het voetballen en laat zien dat je echt wil. Ook al sta je niet altijd in de basis.”

Toch is het duo tevreden over de persoonlijke prestaties. “Met inmiddels een basisplaats en goede invalbeurten met twee doelpunten, mag ik zeker niet klagen”, weet De Haan. “Mijn voorbereiding was met twee goals voortreffelijk. In de competitie heb ik nog niet gescoord, maar dat gaat heus wel gebeuren. Natuurlijk baal ik dat ik vaak op de bank moet beginnen. Maar dat is inherent aan de gemaakte keuze. Onlangs heb ik nog minuten gemaakt bij het tweede. Ik wil altijd voetballen. Op zaterdagmiddag tasje pakken en spelen. Het is belangrijk om het vertrouwde ritme van de zaterdag erin te houden”, vindt René.

Maar dat valt niet mee voor de jonge mannen. Niet elke uitwedstrijd begint om 14.30 uur en is ook vaak verder rijden dan tien minuutjes met de auto. “Onlangs tijdens de twee uur durende busreis naar SV Meerssen heb ik wel mijn ogen dicht gedaan. Sommige jongens leggen een kaartje, lezen een boek of kijken een serie. Mijnzelf eventjes afsluiten en concentreren op de wedstrijd, vind ik niet verkeerd”, aldus De Haan.

“Een regelrechte Thijm-out. Ik blijf wakker en zit vaak op YouTube of Netflix. Pas heb ik nog goocheltrucs proberen te leren, maar ik heb het nog niet helemaal onder de knie. Binnenkort naar Zeeland maar weer eens opnieuw oefenen.” Zijn maat reageert ad rem. “Ik ga ‘m René Klok noemen, met zijn trukendoos.”

Voor die doos op het veld, is het nog te vroeg. “We moeten onszelf de tijd geven. Eerst goed aarden in Hoornaar en ons te mengen in de club. Aan onze inzet zal het nooit liggen, die is altijd 120%. Jongens uit Ameide willen zoveel en geven nooit op. We zijn echte voetbaldieren en willen met SteDoCo minstens in het linker rijtje eindigen”, hoopt Van Middelkoop.

Zijn maat De Haan legt de lat iets hoger. “We moeten mee willen doen om de bovenste plekken. René en ik willen, net als onze Termeise voorgangers, hier ook in de kantine komen te hangen met een juichfoto. Toch geweldig om te zien hoe Ruud, Sam, Roel en Eric staan te glunderen na een promotie. Dat willen we ook.”

**Geertjan Evers kan
jouw hypotheek/
bedrijfsfinanciering
op maat maken,
de verzekeringen kunnen daarbij
zeker meegenomen worden.**

Maak een afspraak voor een objectief advies!

Geertjan Evers | Nonnenveld 46 | Gorinchem
06 - 53 41 39 53 | geertjan@finnadvisers.nl

Bij ons kunt u altijd terecht voor een uitgebreide maaltijd, een lichte lunch, een borrel met collega's of voor een gezellige high-tea met vriendinnen. De Hoofdwacht is er voor iedereen!

HOOFDWACHT
ANNO 1996
Grote Markt 4201 EA Gorinchem
0183 638 880

VROON
GORDIJNEN ATELIER

**VOOR ADVIES EN
REALISATIE IN
RAAMDECORATIE**

- Rolgordijnen/Plisse/
Lamellen
- Gordijnen
- Gordijnen op ringen
- Vitrage
- Vouw gordijnen/Blinds

Bullekeslaan 8 • 4203 NH Gorinchem • T (0183) 638115 • F (0183) 638120
E info@vroongordijnenatelier.nl • I www.vroongordijnenatelier.nl

**Uw financiële risico's
buitenspel zetten?**

**Wij geven u graag
advies!**

Matthieu Versluis
senior zakelijk risicoadviseur
06-517 09 382
matthieu.versluis@zichtadviseurs.nl

ZICHTADVISEURS.NL

gelukkig geregeld!

Wij zijn GCC creatieve makers! We kijken met een frisse blik naar alles wat te maken heeft met visuele communicatie. We zijn gespecialiseerd op het gebied van ontwerp, print en sign. Van print- en drukwerk tot gevelreclame. Van grafisch ontwerp tot verrassende interieurprojecten. **We bedenken het, we maken het!**

*OF SPETTERENDE VISUALS
MET LETTERS VAN IJSBLOKKES :)*

 gcc creatieve makers

gcc.nl

Unitas legt nadruk op herkenbaarheid en sfeer

Gorinchem – Ruud Brood is terug bij Unitas. In de laatste maanden van het vorig seizoen was hij al als Hoofd Jeugdleiding op Molenvliet gestart. Hij had zijn handen vrij en wilde graag meedenken over de toekomst van de club. De afspraak was al gemaakt dat hij vanaf de zomer van 2025 ook hoofdtrainer van Unitas zou worden.

Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Theo Bos

Brood werkt nu, met ondersteuning van Unitassers als Leon Elands, Digerto Biemans en Ed Ligthert, drie maanden met het opnieuw in de steigers gezette Unitas. “Vergis je niet dat er een groep spelers is die de teleurstelling van twee degradaties nog moet verwerken. Hen moet ik samenvoegen met jonge enthousiaste gasten, die van binnen en van buiten komen. Ik kijk door mijn combifunctie ook naar de situatie bij de jeugd en de trainers die met die talenten werken.” Brood heeft lijntjes met Johan de Boon, trainer van de zaterdagtak, maar ook met trainers van het O23-team en JO19. Met de komst van Julian Tan als technisch manager, wordt er een nieuwe impuls gegeven aan de ontwikkeling van de jonge talenten. Tan zal zich richten op het creëren van een strategisch en op elkaar afgestemd technisch beleid, waarbij de nadruk ligt op kwaliteit, continuïteit en een brede ontwikkeling van de spelers.

Als wij het Unitas-DNA willen herkennen, gaat het om korte

‘Ik ben wat accenten gaan verleggen en heb het gevoel dat het goed gaat komen’

lijnen. Op de derde speeldag haalde de ploeg tegen Papendrecht het eerste punt. Brood: „Ik ben wat accenten aan het verleggen en heb het gevoel dat het voetballend wel goed gaat komen. Ik zie het team, dat nog altijd niet compleet is, dan ook wekelijks groeien. We moeten wel een keer gaan scoren overigens” Unitas onderging de afgelopen zomer een metamorfose. De club kiest nu voor spelers met een regionaal gezicht. Een handvol spelers is gebleven, een deel van de selectie komt van een lager niveau. „Daar heb ik het nodige werk aan en dat heeft tijd nodig”, weet Brood, die de jonge Pepijn van Prooijen als laatste aan zijn groep toevoegde. Zo maakte Youri

de Jong, komend van vierdeklasser Arkel en de jongere broer van Frenkie, de stap drie niveaus omhoog. Brood ziet wat in de gemakkelijk spelende middenvelder. „Ik heb overigens waardering voor de groep echte Unitassers, die als spelers de club zijn trouw gebleven. Daar zijn wij echt blij mee.”

Bescheiden

Ruud Brood kijkt achteraf vol bescheidenheid terug op de bijna vier maanden in het voorjaar toen hij Kozakken Boys hielp en de ploeg naar de tweede divisie loodste. „Het was voor mij een leuke ervaring en tegelijk ook volstrekt nieuw om de vereniging Kozakken Boys sportief verder te helpen.

Het was echt bijzonder. Na het ontslag van trainer Edwin Grünholz coachte mijn nieuwe assistent François van Gool de eerste wedstrijd daarna. Hij boekte een knappe zege op GOES en toen kon ik aan de slag voor de laatste tien wedstrijden, met nog eens die fantastische nacompetitie als vervolg.” Brood had een goed beeld van de ploeg omdat hij bij de thuiswedstrijden van de ‘boys’ de verrichtingen van zijn schoonzoon Grad Damen volgde. Brood zette een unieke serie neer. Kozakken Boys eindigde als tweede en pakte op de laatste competitiedag ook de periodetitel. „Daarover was ik niet helemaal verrast, want ik had al wel gezien dat er meer inzate dan er uitkwam. Het zat soms opeens mee. Ik denk aan die strafschoppenserie tegen DOVO waar mijn keeper Ramón ten Hove ons er doorheen sleepte. Het gaat overigens niet alleen over het voetbal, maar ook alles er omheen: plezier maken met de supporters en dat soort dingen. Ik zit graag wat dieper in zo’n vereniging. Op de uiteindelijke promotie word ik nog steeds aangesproken. Natuurlijk volg ik Grad nog steeds, maar zie Kozakken Boys in verband met mijn werk voor Unitas niet meer spelen.”

Voormalig prof

Geen heden zonder verleden. Brood (62) keerde na vijftig jaar terug bij de club waar hij als talentvol voetballertje op jonge leeftijd tegen een bal trapte. De geboren Gorcumer tekende in februari een contract dat hem tot 2028 als hoofdtrainer en HJO (Hoofd

Jeugdopleiding) aan Unitas verbindt. Brood, oud-speler van Feyenoord - zijn afbeelding hangt nog in de Kuip - RBC Roosendaal, Willem II, FC Den Bosch en NAC Breda was vervolgens als trainer actief bij Helmond Sport, Heracles Almelo, RKC Waalwijk, Roda JC, NEC, NAC Breda, ADO Den Haag en TOP Oss. Als assistent werkte hij (aan het begin van zijn loopbaan) bij NAC Breda en van 2015 tot 2018 bij PSV onder Phillip Cocu.

Geen doelstelling

Bij Unitas moest en moet nogal wat gebeuren op facilitair, organisatorisch en technisch vlak. Dat lukt natuurlijk niet in een maand. Daar is tijd voor nodig. Brood: „Nee, vraag mij niet naar een doelstelling voor het zondagteam voor dit seizoen. Er is vrij laat een selectie voor dit seizoen geformeerd. Dat er toch nog jongens van VOC en TOGB zijn gekomen, is de verdienste van onze mensen. Die spelers hadden gewoon bij hun club kunnen blijven, want die acteert op een hoger niveau.” Er is ook verder gekeken. “Wij vinden zaterdag een interessante speeldag. Daar is de club voor wat de thuiswedstrijden betreft in meegegaan. Voor de uitwedstrijden hebben wij het als zondagclub niet altijd voor het zeggen. Onlangs hebben wij tegen Kruisland nog op zondag gespeeld.” Brood vervolgt: „Wij gaan in januari naar Zuid-Spanje voor een trainingskamp. Het is lang geleden dat Unitas dit heeft kunnen realiseren. Het wordt een enorme uitdaging, maar nu dat kan zijn wij als Unitas op de goede weg.”

Unitas haalt met Sidney Groenewegen en Youri de Jong talenten binnen

Unitas kiest voor een nieuwe weg. Talenten krijgen de kans om bij trainer Ruud Brood stappen vooruit te maken. Sidney Groenewegen en Youri de Jong leggen uit waarom zij deze keuze maakten.

Tekst: Wout Pluijmer
Foto: Theo Bos

Er zijn wel enige verschillen. Groenewegen (22) groeide op in Rotterdam, kwam uit voor TOGB en maakte deel uit van talentenopleidingsclub Spartaan’20, waar Unitas al eerder talenten oppikte. Youri de Jong (23) komt uit Arkel en verandert voor het eerst van club. Sidney Groenewegen speelt liefst als spits of valse spits. Youri de Jong is de beoogd nummer zes van Unitas. Groenewegen koos na een gesprek met, zoals hij noemt, mijnheer brood voor de overstap naar de Gorcumers. „Ik

hoop bij hem in de opleiding bij Unitas verder door te groeien. Ik ervaar nu al bij de trainingen en rond de wedstrijden dat alles tot in detail is geregeld. Hij maakt ons als speler deelgenoot van zijn ervaring. Dat neem ik bij elke training mee. Er wordt met de hoogste intensiteit gewerkt. Brood vraagt het maximale van ons. Wij hebben echt al flinke stappen gemaakt. Dit team moet nog gaan groeien, maar ik ben ervan overtuigd dat het goed gaat komen. Ik heb heel veel vertrouwen in het seizoen. De Rotterdamse jongens, waar ik ook bij hoor, worden bij Unitas goed opgevangen. Het is echt een warme club. Ik was ook meteen onder de indruk van het sportcomplex. Met name het hoofdveld met die grote zittribune.” Unitas kwam goed door de eerste bekkerronde heen en plaatste zich voor de knock-outfase.

Na drie competitiewedstrijden staat Unitas op één punt, dat tegen Papendrecht werd gepakt. Groenewegen: “Wij zijn nog groeiende. Ik heb in de voorbereiding vijf keer gescoord. Na drie wedstrijden in de

competitie sta ik nog droog. Ik zit vol dromen en ambities om via Unitas nog hogerop te komen.”

Drie niveaus hoger

Youri de Jong is en blijft een kind van Arkel. Hij maakte in de

‘Wij zijn groeiende, ik heb in de voorbereiding vijf keer gescoord’

afgelopen zomer een sprongetje in zijn voetballoopbaan en gaat bij GVV Unitas drie niveaus hoger voetballen.

Bij ASV Arkel trapte hij tegen een bal toen zijn grote broer Frenkie daar ook nog even actief was. Frenkie haalde Oranje en is bij Barcelona topvoetballer. Youri debuteerde op 18-jarige leeftijd bij Arkel in het eerste elftal. „Wij waren toen tweedeklasser. Ik heb de laatste jaren met een aantal clubs gesproken, waaronder WNC/Waardenburg, maar de twijfel overheerste. Nu wil ik na vijf jaar ASV Arkel via Unitas de stap omhoog proberen te maken.” Natuurlijk heeft Youri met zijn broer overlegd over zijn vervolgstap. „Hij is het ermee eens. Frenkie vindt ook dat ik mijn grenzen een keer moet verleggen. Mijn vader vond dat ik niet dezelfde ‘fout’ als hij moest maken door ook heel mijn leven bij één club te blijven.”

superkeukens

Alles om jou **super** blij te maken

keuken
Ligeti / Mira

€ 14.990,-

compleet met
apparatuur

Compleet met: oven, inductiekookplaat met geïntegreerde afzuiging, koel-vriescombinatie 70 cm breed, vaatwasser, werkblad en spoelbak

Deze keuken kan worden aangepast naar elke gewenste afmeting en is in diverse kleuren leverbaar.

Superkeukens Arkel

Vlietskade 7003
4241 WR Arkel
Tel.: 0183-746515

www.superkeukens.nl

Superkeukens Hellevoetsluis

Rijksstraatweg 120
3223 KB Hellevoetsluis
Tel.: 0181-442242

Keukendepot Arkel

Vlietskade 7003
4241 WR Arkel
Tel.: 0183-745037

www.keukendepot.nl

Compleet vernieuwde showroom!

Compleet vernieuwde showroom!

Gpab.

Hoe de voetbalvereniging sponsoren en potentiële werknemers matcht met elkaar

Een baanbrekend sponsorplan dat alleen maar winnaars kent: een bedrijf dat als sponsor aan een vereniging verbonden is, vindt via die vereniging goede nieuwe medewerkers en schenkt per gewerkt uur een klein bedrag terug aan de club. Simpel en doeltreffend. Gameplan Arbeidsbemiddeling brengt alle partijen tot elkaar en helpt zo de vereniging doen waar die zo goed in is: verenigen.

Gameplan Arbeidsbemiddeling is een jong bedrijf dat voetbal ademt. Het is opgericht door ondernemer en prominent Unitasser Francois Chambone en Johan de Boon, tevens trainer van Unitas-zaterdag. Het team is geïmplementeerd door Niels Hendriks en Ruud Brood, gezamenlijk het hart van de technische staf van Unitas-zondag. Juist hun voetbalachtergrond was de inspiratie achter Gameplan; om voetballers ook in het dagelijks leven op de juiste positie neer te zetten.

Baan met opleiding

„Bij Unitas had ik regelmatig contact met jongens die aan het profvoetbal hadden geroken en die via makelaars overal aangeboden en gesloten werden”, leidt Chambone in. „Op een gegeven moment kwam er een speler die KeukenKampioen Divisie had gespeeld, maar na vier wedstrijden buiten de basis viel omdat zijn club anders een opleidingsvergoeding aan een andere club moest betalen. Hij had atheneum gedaan, maar had niks buiten het voetbal. Hij is naar Unitas gekomen en ik heb een baan met opleiding voor hem geregeld. Hij heeft daarna al zijn diploma's en specialisaties bij dat bedrijf gehaald.”

Het voetbalnetwerk

Zo ontstond het idee om voetballers een sociaal-financieel stabielere achtergrond te geven. Johan de Boon, die al in de arbeidsbemiddeling werkzaam was geweest, sloot zich daarbij aan. Hij zag meteen de potentie van het voetbalnetwerk. „In de kantine weet je van elkaar wat voor werk je doet of waarvoor je leert. Daarnaast heb je een grote groep bedrijven die de vereniging sponsoren. Je bent als vereniging voor je sponsors van enorme waarde als je hen kunt koppelen aan potentiële werknemers, want elk bedrijf is op zoek naar goede mensen.”

Het idee concreet

Gameplan heeft nauw contact met de sponsorcommissie van een vereniging en realiseert de matches tussen werknemers en sponsors. Van het uurloon gaat vijftig cent naar het goede doel: terug naar de club in dit geval. De Boon: „Dat doet de werkgever geen pijn, omdat wij met hele concurrerende tarieven werken, doordat onze eigen kosten laag zijn.” Het plan sprak ook Ruud Brood, de ervaren eredivisietrainer die dit seizoen jeugdliefde Unitas leidt, bijzonder aan. Zijn grote netwerk aan bedrijven en potentiële werknemers is een enorme verrijking voor Gameplan. „Een samenwerking in deze vorm is voor bedrijven natuurlijk veel waardevoller dan een golfdag met een businessclub”, stelt hij. „Iedereen is op zoek naar mensen. Hoe mooi is het als je die vindt bij de vereniging die je support en daarvoor nog extra geld genereert ook.”

Sneeuwbaaleffect

Het Gameplan-sponsorplan is via Unitas met succes gelanceerd. De initiatiefnemers zijn in gesprek met onder andere GJS, Transito en Hardinxveld voor de verdere uitrol. Chambone: „We geloven in het sneeuwbaaleffect: verenigingen kunnen hiermee ook elkaar versterken, door verbinding met elkaars leden en sponsors. En voor de bedrijven geldt dat zij altijd bepalen wat de bestemming is.”

Vast contract

Het doel is om mensen snel aan een vast dienstverband te helpen. Als de samenwerking van beide zijden bevalt, kan dat na een half jaar bekrachtigd worden met een vast contract. Gameplan vraagt daar dan geen commissie voor. „Want we zijn geen uitzendbureau, maar een bemiddelingsbureau”, benadrukt Chambone. „Waarde creëren voor elkaar, dat is wat dit plan drijft.”

Gpab.

GAMEPLAN ARBEIDSBEMIDDELING

in 't Tuighuis aan de Schuttersgracht 47,
4201GK Gorinchem | 0183 - 20 10 83
info@game-plan.nl | www.game-plan.nl

Fysio PP specialist bij sportblessures

Fysio PP is een multidisciplinaire praktijk met diverse specialisaties. Zo is de praktijk gespecialiseerd in kinderfysiotherapie, manuele therapie, diëtetiek, sportpsychologie, fitheidstesten, revalidatie en sportfysiotherapie. Door de veelzijdigheid van specialisaties worden alle diverse doelgroepen en klachten gezien.

Sportfysiotherapie:

De sportfysiotherapeut is de specialist bij sportblessures voor jong en oud. Door samenwerkingen met GJS, GVV Unitas, VV Hardinxveld, SVS 65 en diverse andere sportverenigingen komen er veel sporters met blessures in de praktijk. Met 3 sport gespecialiseerde therapeuten is de sportrevalidatie een grote tak binnen de praktijk.

Groeipijn:

Bij kinderen met groei gerelateerde pijn en blessures wordt vaak rust geadviseerd, echter weten we dat juist aangepast sporten en oefeningen doen een beter oplossing is. Blijf dus niet zitten met je blessure maar maak met onze sportfysiotherapeuten een plan om gecontroleerd je sport te blijven beoefenen.

Revalidatie:

Voor je revalidatie na operatie op periode van gips of operatie ben je bij Fysio PP aan het juiste adres. Hierbij kiezen we bij Fysio PP voor een multidisciplinaire aanpak waarbij we met de sportfysiotherapeut, diëtiste, sportpsycholoog en bewegingswetenschapper een revalidatie plan maken op maat gemaakt.

FYSIO PP

physical performance

- Vuren: Molenlaan 3, 4214 EA Vuren
- Gorinchem: Bataafsekade 6, 4202 AX Gorinchem
- Sportcity Gorinchem: Newtonweg 16, 4207 HK Gorinchem

- Telefoon: 0183 76 60 41 | Whats App: 06 13 13 78 75
- info@fysiopp.nl | www.fysiopp.nl

Voor ondernemers,
van start tot finish.

ADVIES • ACCOUNTANCY • FISCALITEIT
ONLINE (SALARIS)ADMINISTRATIE
FINANCIËLE PLANNING • OVERNAME

Appeldijk 35 • 4201 AE Gorinchem

📞 0183 - 63 27 88 📧 info@vanrooijenaccountants.nl

vanrooijenaccountants.nl

ELKE VRIJDAG
ZATERDAG EN ZONDAG

LUNCH!

Langendijk 17 Gorinchem | 0183 73 43 33 | www.theflint.nl

Business United GJS: For More Business

Business United GJS (BUG) is de businessclub van én voor GJS. Inmiddels bestaan we ruim 15 jaar. De circa 50 leden van onze club steunen de vereniging GJS in de breedste zin van het woord. Met onze jaarlijkse bijdrage worden onder andere trainingsmaterialen aangeschaft. Daarnaast is ook de TV in de afgelopen jaar verbouwde kantine door de businessclub gerealiseerd en hebben wij bijgedragen in de kosten van de verbouwing zelf. In het verleden zijn onder andere de tribune, het buitenverkooppunt en de picknick-tafels door onze bijdrage mogelijk gemaakt. Een ander aspect waarvoor onze middelen worden ingezet, is de ondersteuning van het jeugdbeleidsplan van de vereniging. GJS is een echte amateurvereniging. Daarom is het van belang dat de faciliteiten om talenten op te leiden optimaal zijn. En daar dragen wij graag een steentje aan bij. En ja, uiteraard hebben wij er oog voor dat het grootste deel van de leden van GJS vooral lid zijn om

wekelijks met veel plezier een balletje te trappen en daar waar dat mag een gezellige derde helft te beleven.

Naast het ondersteunen van de GJS in algemene zin, zien wij het ook als onze taak om onze eigen leden een platform te bieden om business-to-business mogelijk te maken. Dat zit namelijk niet voor niks in onze naam. Wij bieden onze leden door het organiseren van bijeenkomsten graag een platform om elkaar in ontspannen sfeer te ontmoeten en om informatie uit te wisselen. Tijdens deze bijeenkomsten inventariseren wij welke vragen en behoeften er bij onze leden spelen. Wie kan wat voor de andere partij betekenen? En hoe maken we dat mogelijk? In dat kader streven we naar een meer zakelijk karakter van onze businessclub. Het uitgangspunt is om elkaar minimaal 1x per kwartaal te ontmoeten. De combinatie van plezier en een zakelijk karakter

zorgt er voor dat leden elkaar nog beter leren kennen. Qua activiteiten organiseren wij een bezoek aan een sportevent, een bedrijfsbezoek, jaarlijks de inmiddels befaamde fietstocht, een theatervoorstelling en dit jaar voor het eerst een golfdag. Met een lidmaatschap van de BUG heeft u niet alleen toegang tot een uniek netwerk met kansen op zakelijke voorspoed, u ondersteunt daarmee ook de veruit grootste voetbalvereniging uit de regio Gorinchem. Door de grote variatie van onze leden en de gelegenheden om te netwerken, is de kans op zakelijk succes zondermeer aanwezig. Wij streven ernaar een kwalitatief solide businessclub te zijn met oog voor onze omgeving.

Heeft u na het lezen ook interesse in een lidmaatschap van de BUG? Bel met Ernö Kalmár (06-83792467) of stuur een e-mail naar business@gjs-gorinchem.nl. Hij informeert u graag over de mogelijkheden en voorwaarden.

Sjoerd Houdkamp mag weer ‘los’: ‘Ik heb nog nooit zo’n erge pijn gehad’

Na bijna anderhalf jaar blessure-leed is Sjoerd Houdkamp (21) terug op het voetbalveld. Hoewel de revalidatie van zijn afgescheurde kruisband met vallen en opstaan gaat, geniet de jongeling met volle teugen van het feit dat hij zijn energie weer kwijt kan. „Ik ga nog steeds als een gek tekeer.”

**Tekst Tim Hartman
Foto Leon Elands**

Met een huis dat nog net niet óp Sportpark Dalem staat, was het zestien maanden lang afzien geblazen voor Sjoerd Houdkamp. Want hoewel slechts een paar meter van zijn huis volop werd gevoetbald, raakte de 21-jarige GJS’er na het afscheuren van zijn voorste kruisband maandenlang geen bal aan. „Dan is dicht bij het veld wonen ineens wel kut, ja”, zo erkent Houdkamp. „Aan de andere kant ging ik daardoor vaak even bij training kijken en was het leuk om mijn teamgenoten te zien. Dat zorgde dan weer voor afleiding.”

Toch viel het voor Houdkamp bepaald niet mee om zijn maatjes te zien voetballen. „Ik heb met mijn handen voor mijn ogen elke wedstrijd zitten kijken. Ik trok het echt niet”, erkent Houdkamp. „Bij elke kans voor de tegenstander had ik weer stress. Nee, langs de zijlijn staan is niet mijn ding. Ik kon mijn energie ook helemaal niet kwijt. Ja, een beetje met mijn werk in de horeca, maar normaal wil ik altijd zo veel mogelijk sporten. Dat was nu lastig.”

Blessure heeft Sjoerd Houdkamp niet veranderd: ‘Ga nog steeds als een gek tekeer’

Zaalvoetbalwedstrijdje

Het ging vorig jaar april helemaal mis bij een onbenullig zaalvoetbalwedstrijdje op maandagavond. „Echt heel dom”, zegt Houdkamp zelf. „Die wedstrijd was al verplaatst, dus ik dacht nog: zal ik wel gaan? Uiteindelijk ging ik toch en bij een bal over me heen twijfelde ik om te springen. Na het springen kwam ik verkeerd neer met mijn linkervoet”, zo heeft hij zich door vrienden laten vertellen. „Ik dacht zelf namelijk dat ik gewoon neerkwam, nog wegrende en daarna pas een verkeerde beweging maakte. Maar dat bleek niet zo te zijn.”

Dat het goed mis was, was wel duidelijk. „Ik heb het echt uitgeschreeuwd. Het voelde alsof m’n knie helemaal kapot was. Ik heb nog nooit zo’n erge pijn

gehad”, vertelt Houdkamp, die desondanks niet meteen aan zijn kruisband dacht. „Ik had nog nooit een ernstige blessure gehad dus ik had eigenlijk geen idee. Ik dacht niet dat het heel ernstig was. De eerste dokter zat ook nog aan mijn knie te trekken en zei ook: het is je meniscus, kom over drie weken maar terug. Nou, later bleek mijn voorste kruisband helemaal afgescheurd. Toen kwam wel het besef: fuck, waarom heb ik dit nou weer?”

Want stilzitten? Dat is niet echt besteed aan de vleugelverdediger die normaal gesproken negentig minuten lang onvermoeibaar lijkt. „Ik wil gewoon lekker langs die zijlijn hollen. Ja, en dat kan je dan ineens 1,5 jaar niet doen”, treurt Houdkamp, die uiteindelijk pas in augustus, vier maanden later, onder

het mes ging. „Er stond nog een vakantie naar Lissabon gepland met vrienden. Dat was ook lastig, want als die jongens dan een balletje hooghouden op het strand... Ja, dan doe je toch even mee. Maar je denkt de hele tijd: wat als ik weer pijn krijg? Dus ik heb niet al te gek gedaan.”

Frustrerend

Met krukken lopen, een aantal dagen niet douchen om de wond te ontzien. Houdkamp kan niet ontkennen dat de start van zijn revalidatie frustrerend was. „Ik zat me ook ontzettend te vervelen. Op het begin moest ik ook bij de fysiotherapeut mijn been omhoog tillen. Dat lukte gewoon helemaal niet. Ik dacht echt: waarom lukt dit nou niet? Je wordt helemaal gek in je kop”, aldus Houdkamp, die ook baalt dat de revalidatie langer duurde dan verwacht. Niet in de laatste plaats omdat hij met terugslagen te maken kreeg.

Eerder dit jaar proefde Houdkamp namelijk al even aan het GJS-gras onder zijn voeten, waardoor hij zelfs al aan een rentree in het vorige voetbalseizoen dacht. „Dat was echt zo’n punt dat ik dacht: ik ben lekker bezig, ik kan weer bijna voetballen. Toen maakte ik weer een verkeerde beweging”, vertelt Houdkamp, die dus pas enkele weken terug dan eindelijk écht weer aan mocht sluiten bij de groep. Teamgenoten doopten die dag om tot de Campina-dagen, met Houdkamp als blijde koe die weer de wei in mocht. „Ik was gewoon enthousiast”,

lacht Houdkamp. „Ik kon echt niet wachten.”

En wie voor het eerst na een kruisbandblessure weer gaat voetballen, die begint natúúrlijk lekker rustig aan. Toch? „Haha, nou, iedereen zegt tegen me: doe rustig, straks gebeurt er weer wat. Maar dat zit er niet in. Die blessure heeft me niet echt veranderd. Ik ga nog steeds als een gek tekeer”, zo moet Houdkamp erkennen. „De nieuwe trainer (Ömer Kaya, red.) zei ook al: ik zie niet echt aan jou dat je een kruisbandblessure hebt gehad. Dat klopt wel. Ik ben ook niet bang.”

In de bekerwedstrijd tegen Slidrecht mocht Houdkamp eindelijk weer 15 minuten ‘los’. Het zorgde voor een kleine terugslag. „Maar”, zo zegt hij lachend. „Het waren wel weer de beste 15 minuten uit mijn leven!”

Houdkamp kijkt dan ook met vertrouwen naar het nieuwe seizoen met GJS in de tweede klasse. „Ze hebben vorig seizoen heel veel andere spelers op mijn positie moeten zetten. Justus Nieuwersteeg stond vaak rechtsback dus die zei weleens: als jij nou terug bent, kan ik weer een positie naar voren. Dan is de tandem op de rechterkant eindelijk weer compleet. Rob van den Boom heeft er gestaan, mijn broer Guus ook. En ik ben natuurlijk iemand die 90 minuten probeert te blijven rennen dus ja, dat hebben ze denk ik wel gemist”, besluit hij met een grijns. „Ik ben blij dat ik het team weer kan helpen.”

Brabantse routine onder de lat bij GJS

Strikt GJS eens een aanwinst van buitenaf, woont hij om de hoek... De nieuwe keeper Tom Stupers – gekomen van Almkerk – en GJS waren vreemd voor elkaar, maar de drempel voor de kennismaking was laag. Immers: als Stupers drie minuutjes doortrapt is hij van huis naar het veld gefietst.

**Tekst: Matthijs Daniels
Foto: Bart Stoutjesdijk**

Tom Stupers voelt zich op zijn gemak bij GJS. Niet alleen omdat hij een paar flinke steenworpen van de voetbalvelden in Dalem vandaan woont – de liefde heeft hem naar Gorinchem-Oost gebracht – maar vooral omdat de sfeer hem doet denken aan die bij Emplina, de club waar de Bosschenaar opgroeide en de meeste seizoenen speelde. Maar nee, niet met Emplina, maar ook niet met OJC Rosmalen. Nivo Sparta of Almkerk, speelde

hij bij zijn weten tegen GJS. Hij weet inmiddels wel: „Dit is een club die nooit veel aanwas van buitenaf heeft gehad, maar ik voel me al helemaal niet meer alsof ik van buitenaf kom. Als je hier gewoon normaal en niet uit de hoogte doet, is GJS als een warm bad.”

FC Den Bosch

De 33-jarige Stupers komt dus uit Den Bosch en gold als junior van Emplina als een belofte, maar had de stroom tegen toen hij was gestrikt door FC Den Bosch. „Ik kreeg eerst een knieblessure, scheurde daarna mijn enkelbanden en tegen het

GJS voelt als een warm bad

einde van dat seizoen brak ik mijn neus nog ook. Het betaald voetbal was na dat ene seizoen meteen voorbij. Toch was het leuk om mee te maken. Ik heb er Julien Dorrepaal nog leren kennen. Toen ik voor GJS ging kiezen heb ik eerst met hem gebeld om te vragen wat voor club het was.”

Eerste keeper

Het was zeker niet gezegd dat hij in Dalem zomaar even eerste keuze zou worden voor trainer Ömer Kaya. Kaya gaf Stupers en Bart van Schaften allebei een eerlijke kans in de oefen- en bekerperiode. Het is het lot van de tweede keeper: als de eerste keeper geen gekke dingen doet, is diens basisplaats mogelijk voor een heel jaar verzekerd. „Het is super zuur. Ik was bij Almkerk vorig seizoen na een slechte voorbereiding de tweede keeper en daar ben ik best een paar weken ziek van geweest.

Nu koos de trainer voor mij en daar baalt Bart natuurlijk van. Maar niets dan lof voor de manier waarop hij zich opstelt. Het is niks persoonlijks, zegt hij; hij helpt me zo goed als hij kan.”

De tweede klasse is pittig. Stupers’ inschatting, zo kort na zijn entree: „Dat GJS weinig spelers van buitenaf heeft, zit in de clubcultuur. Maar ook zonder te betalen kun je met het niveau waarop je speelt en allerlei randvoorwaarden aantrekkelijk zijn voor spelers aan de bovenkant van de derde klasse of bankzitters uit de tweede klasse. Dat kan een boost geven, maar misschien is het gewoon beleid van GJS om zelf geen spelers te benaderen. Ook een mooie keuze. We kunnen goed voetballen, maar zouden soms wat meedogenlozer moeten zijn. Als we het linker rijtje halen dit seizoen, denk ik dat we het al best goed doen.”

colmar
international

CDM
international

Your global FMCG distributor partner!

"We offer a wide range of FMCG products providing seamless"

Colmar International
+31 6 440 906 94
www.colmarinternational.com
sales@colmarinternational.com
Laaglandseweg 35, 4214 KD Vuren,
The Netherlands

CDM international
+31 6 156 953 29
www.cdm-international.com
sales@cdm-international.com
Laaglandseweg 35, 4214 KD Vuren,
The Netherlands

DE HAAN WESTERHOFF

Jouw sterkste verdediger

Met een rolluik van De Haan Westerhoff staat
jouw woning altijd 1-0 voor.

- » **Veiligheid:** houdt inbrekers buitenspel
- » **Energiebesparing:** scoor met lagere
stookkosten
- » **Bedieningsgemak:** volledig automatisch
- » **Maatwerk:** past perfect bij jouw woning
of bedrijfspand

Uw partner in
zonwering!

www.dhwz.nl · info@dhwz.nl · 085 237 64 00 · Gorinchem Marconiweg 15

Hoe alles voor Jamiro Libretto toch weer op zijn plek viel bij SVW

Het vervelende gevoel dat Jamiro Libretto (25) overhield aan een seizoen vol blessures in de derde klasse is verdwenen, na een kampioenschap en de entree van een groep veelbelovende nieuwe spelers. Libretto is zelf fit, ambitieus en heeft nog veel meer moois om naar uit te zien de komende tijd.

**Tekst Theo Sprong
Foto bart Stoutjesdijk**

Hij zou er bijna niet meer geweest zijn dit seizoen, op SVW's sportpark Molenburg. Hij beleefde door nieuw blessureleed – waarover zo meer – een teleurstellend vorig seizoen en was dan ook meer dan geïnteresseerd toen hij benaderd werd door zijn voormalige trainer Johan van der Werff, om naar TEC in Tiel te komen. „Johan kent mij vanuit onze tijd bij Altena, hij wist dat ik ambities had en was als technisch directeur op zoek naar jonge spelers met een BVO-achtergrond”, kijkt Libretto terug. „Daarbij: wij speelden nog in de derde klasse en ik moest bijna het hele seizoen toekijken, omdat ik mijn binnenste enkelband had afgescheurd. En als je vanaf de zijkant toekijkt, ziet het er allemaal veel minder uit dan wanneer je zelf op het veld staat. Ik wilde liever niet in de derde klasse blijven spelen, dus toen Johan me vroeg hoefde ik niet lang na te denken.” Het tij keerde gelukkig. Ten eerste werd SVW kampioen en komt het dit seizoen uit in een aantrekkelijke tweede klasse. En nog belangrijker:

er kwam heuglijk gezinsnieuws. Libretto en zijn vriendin hebben zojuist een kindje gekregen. „Ik zag het niet zitten om zo ver van huis te voetballen en zaterdag ook nog de hele dag weg te zijn.”

Slepende blessures

Dus speelt Jamiro Libretto gewoon weer in Gorinchem, lekker dichtbij huis. Hij is fit aan het seizoen begonnen bovendien en dat stemt vrolijk, want dat is weleens anders geweest. Afgelopen seizoen kon hij maar een handjevol wedstrijden bijdragen aan het kampioenschap en hij verloor op jonge leeftijd al veel te veel voetbalrijpheid door slepende knieblessures. Zonde, want de jongste van de voetballende broers gold als een serieuze belofte, hoewel hij daar zelf nuchter op terugkijkt. „Iedereen die op jonge leeftijd in de eredivisie komt te spelen is op dat moment een van de beste voetballers in de regio. Ik speelde tot en met de B1 bij Willem II en in de A1, de onder 19, bij Sparta, maar ik speelde daar ook tegen Ajax, PSV en Feyenoord en die jongens waren nog een stukje beter. De spelers die het echt hebben gemaakt staken er toen al bovenuit: Geertruida, Brobbey, Dest. Davy van den Berg van FC Utrecht speelde toen nog bij PSV en was héél goed.”

Bij Sparta was het als eerstejaars A-junior lastig. De meeste basisspelers waren een jaar ouder en de lichteroderonder moest geduld betrachten. „De kans was groot dat het mijn laatste jaar geweest was”, is Libretto

Iedereen die op jonge leeftijd in de eredivisie komt te spelen is op dat moment een van de beste spelers in de regio

eerlijk. „Maar toen kwam mijn blessure daar nog overheen.” Hij scheurde de kruisband in zijn knie, lag er lang uit en dat betekende inderdaad het einde van zijn avontuur in het betaalde voetbal. „Het was wel zonde, want het tweede jaar in het hoogste jeugdelftal is wel cruciaal en dat liep ik daardoor definitief mis.”

Andere ambities

Toch zegt hij het zonder melancholie. Het is gelopen zoals het liep. Er kwam een tweede zware knieblessure overheen nadat hij van Sparta was teruggekeerd naar Unitas, hij

had later nog even de hoop om vanuit Sliedrecht de sprong richting de hogere amateurcontreien te maken, maar het kwam er niet van. Dat is prima nu. „Mijn ambities liggen ergens anders met een kleine erbij”, klinkt het tevreden.

Bovendien: het leven heeft nooit in het teken van voetbal alleen gestaan. Dat kan ook niet meer, in de hedendaagse jeugdopleidingen in het betaald voetbal. „De clubs zitten ‘kort’ op je school. Pas als je helemaal bij bent, kun je gaan trainen. Als je je huiswerk niet af had, ging er direct een belletje van

school naar Willem II. En bij Sparta was dat niet anders: daar maakte je je huiswerk op de club en mocht je trainen als je het op orde had. Ik heb een sportopleiding afgerond, heb ook op een sport-bso gewerkt, maar ben nu iets heel anders gaan doen: ik werk bij een autoleasebedrijf in Nieuwegein.”

Zakelijker

SVW heeft doorgepakt na de promotie naar de tweede klasse. De selectie kreeg een nieuwe boost met de komst van een aantal verse krachten en zij hebben een duidelijke missie, aldus Libretto. „Goed en verzorgd voetballen konden we al. We zullen dit seizoen ook wat zakelijker moeten zijn, slimmer zijn als we een 1-0 of 2-0 moeten vasthouden. Met de nieuwe jongens erbij en de grote selectie die we hebben, heeft de trainer veel mogelijkheden. We zitten dichtbij elkaar en zijn lekker fel op de training. Dat ziet er echt goed uit.” Hij is zelf ook een speler die trainers veel mogelijkheden gunt. Hij ziet zichzelf in eerste instantie als middenvelder, maar: „De trainer heeft me in de voorbereiding ook centraal achterin laten spelen. We hebben heel veel middenvelders, dus ik denk dat ik meer vanuit de verdediging zal komen. Dat is prima. Daar kan ik genoeg brengen.” Terloops laat Jamiro Libretto een keer het woord kampioenschap vallen. Een slippertje...? Toch niet. „Ik vind dat wij die ambitie best mogen hebben, zeker als het lukt om die zakelijkheid erin te krijgen.”

Met hoge verwachtingen het laatste seizoen in

Het is het veld waar hij zijn eerste minuten maakte toen hij net in Gorinchem was aangekomen. Misschien is datzelfde veld op sportpark Molenburg wel de plek waarop hij zijn allerlaatste speelminuten zal maken als voetballer. Medhanie Habtemariam is een van de grote troeven die de nieuwe trainer van SVW, Theo de Boon, uit te spelen heeft. De aanvaller durft hoog in te zetten.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto Bart Stoutjesdijk**

„Ik zal niet snel zeggen: we willen bij de eerste drie of bij de eerste vijf eindigen”, vertelt Habtemariam, kort na de ongelukkig verloren eerste wedstrijd van het jaar. „Maar we waren op een gegeven moment zo goed bezig in de voorbereiding dat ik de trainer zei: Theo luister, wij gaan kampioen worden. Denk je dat,

vroeg hij. Ik wist het zeker.” Dan moet die verloren eerste wedstrijd tegen De Merino's nogal een domper zijn geweest. Meer een les, stelt de aanvaller. „We hadden controle over een groot deel van de wedstrijd, maar geven drie doelpunten veel te makkelijk weg. Dat kan niet in de tweede klasse. Je moet negentig minuten scherp zijn. Anders word je afgestraft.”

Warme club

Medhanie Habtemariam heeft een mooie staat van dienst opgebouwd in het regionale amateurvoetbal. Hij speelde voor Kozakken Boys, Stedoco en kwam de afgelopen vijf jaar uit voor SVW's klassieke rivaal Unitas. Hij lacht als hij over die rivaliteit hoort: „Daar weet ik niks van. Ik ben sociaal: ik geef iedereen een hand, het maakt mij niet uit in welke kantine dat is.” „Ik vind SVW een fijne, warme club. Ik heb altijd gezegd dat ik

er graag eens wilde spelen. Ik kende al veel van de jongens: Jamiro en Denzel Libretto, Yosief Ghide, Fadelme Elonga, Daniel Alexander is ook gekomen. Het is een goed team en Theo de Boon is een goede, eerlijke

trainer. De club heeft een mooie selectie samengesteld. De balans van ervaren en jonge spelers en jongens die rond de 27 zijn klopt precies.” De bepalende man van de afgelopen jaren is vertrokken:

We waren zo goed bezig in de voorbereiding dat ik zei: luister, wij gaan kampioen worden

Mounir El Ouazizi. Diens alomtegenwoordigheid zal gecoverd moeten worden door onder anderen Habtemariam, maar die tempert de verwachtingen. „Ik ben veel meer een teamspeler dan Mounir. Ik ben op mijn best op 10, maar als de trainer me nodig heeft in de spits of als links- of rechtsbuiten kan dat ook. Maar Mounir maakte dertig doelpunten per jaar. Dat kan ik niet.”

Laatste jaar

31 jaar is hij inmiddels. En hij is fit. Toch zullen er niet veel voetbaljaren meer volgen. Sterker nog: „Ik denk dat ik nog één jaar kan spelen op dit niveau. Ik heb twee kinderen en werk door het hele land, dus niet alles moet meer om voetbal draaien.” Maar wat nu als SVW echt kampioen wordt dit seizoen...? Met een brede lach: „Dan ga ik nog wel een seizoen door, haha!”

VENDOLUTION
VENDOLUTION BIEDT PRAKTISCHE VERKOOPAUTOMATEN
VOOR ONBEMANDE VERKOOP

Producten aanbieden zonder aanwezig te hoeven zijn;
Dat is de kracht van vending!

Nieuwsgierig geworden?
www.vendolution.nl
0850 654 635

Food Drinks Non-Food

amari metals
Aluminium | RVS | Staal

Amari Metals B.V.
Tuinschouw 6, 4131 MD Vianen
The Netherlands
Tel. +31 (0)88 - 11 89 400
www.amarimetals.nl

**Specialist in Plaatstaal,
Roestvaststaal en
Aluminiumplaat**

**Pluspunten Van Straten
Sheet Metal BV:**

- Hoge service door persoonlijke benadering
- Snelle reactie op aanvragen en opdrachten
- Door uitgebreid netwerk zeer concurrerende prijzen

**Meer info bel!
0183 30 32 53**

VAN STRATEN
SHEET METAL B.V.

Kerkstraat 22 • 4285 BB Woudrichem • Telefoon: 0031 183 303253
E-mail: Fred@vanstratensheetmetal.nl • Internet: www.vanstratensheetmetal.nl

PLUS Elbert van den Doel
de lekkerste supermarkt
van het Beckmanplein

Het grootste fairtrade assortiment van Nederland

Heerlijk mals, ons Blonde d'Aquitaine rundvlees

We hebben al voor je gekookt

Het lekkerste brood uit eigen bakkerij

Alles voor de perfecte borrel

De lekkerste Sushi van onze eigen Sushi Chef

Scan snel de QR code en bestel!

SUSHI

STREEK MEESTERS

SSK

Ben jij opzoek naar een nieuwe baan?

Scoor je droombaan bij Jos Werkt!

Wij zijn Jos Werkt B.V. en zijn er als uitzendbureau in Gorinchem om samen met jou opzoek te gaan naar een passende baan in de regio! We kijken samen naar je vaardigheden en waar de kansen voor je liggen. Met onze persoonlijke aandacht vinden we altijd jouw droombaan.

Stap gezellig bij ons binnen of neem contact op via

JOS WERKT.

0183 - 73 11 70

Gorinchem@joswerkt.nl

www.joswerkt.nl

Nieuwe Walsteeg 3, 4201 JH Gorinchem

Techniek | Bouw en infra | Logistiek | IT | Commercieel | IT | Productie en industrie | Administratie en financieel

Woudrichem speelt wedstrijden met voetballers uit het eigen dorp

Woudrichem – Bori Secrève is een echte clubman. Hij draagt al 26 jaar het groen/wit van de Vissekoppen. “Als je voor Woudrichem uitkomt, ga je nooit weg. Een hele warme vereniging met maximale passie voor het voetbal. Naast een enorm brok werklust in de wedstrijden hebben wij altijd veel plezier met elkaar. Op dit moment spelen in ons team uitsluitend jongens uit ‘Woerkum’.

**Tekst: Wout Pluijmer
Foto Bruis de Kock**

Als wij Bori Secrève (31) vragen wat er op 20 april 2013 gebeurde, hoeft hij niet heel lang na te denken. „Dat moet de kampioenswedstrijd met Woudrichem uit bij Brakel zijn geweest. Ik scoorde in een scrimmage de winnende 1-2. Wat een feest. Woudrichem werd voor het eerst na 43 jaar weer eens kampioen. Wij gingen met de grote veerboot van Brakel terug naar Woerkum en stapten daar op een platte kar.” Het ritje van de Waterpoort naar het voetbalveld duurde een uur.”

Woudrichem begon onder leiding van trainer Leon Elands en promoveerde door naar de tweede klasse. Het waren na de jaren zestig weer eens topjaren in

De superderby tegen Sleeuwijk komt er weer aan. Kijk er al naar uit

het vestingstadje. Secrève: “Wij hebben in de tweede klasse goed meegedaan. In het coronajaar waren wij zelfs even koploper, met goede spelers als Wim Holster, Jamie Goemaat, Corné Nijhof en Youri Duizer, die allemaal voor de liefde naar ons stadje kwamen. Toen hadden wij een goed team.” „Ik word aan het eind van het jaar 32 en denk nog niet aan stoppen. Ja, als ik een zware blessure oploop

zal het wel gedaan zijn. Anders ga ik nog een paar jaartjes in een lager elftal ballen.” Secrève - hij debuteerde op 16-jarige leeftijd in de derde klasse bij de vermaarde trainer Cees van Bavel - had ooit een zware blessure. Het was zijn tweede wedstrijd in het eerste elftal van Woudrichem. „Het was tegen NEO’25 dat ik mijn kuitbeen brak. Naast een skiblessure is het allemaal voor mij meegevallen. Ik

schrik net als iedereen van die vracht aan kruisbandblessures.” Secrève had na Van Bavel nog Piet Saaman, Hans van Gameren, Leon Elands, Gerrie Schaap, Bert Schouten en nu Giessenaar Pascal Smits als trainer. „Pascal is betrekkelijk jong, net wat ouder dan ik en doet het in zijn tweede seizoen bij ons uitstekend. Hij kan goed communiceren en neemt ons goed mee in zijn plannen. In het dagelijks leven is hij docent en kan het mede daardoor goed overbrengen aan ons. In de aanloop naar de wedstrijd komt hij altijd met een goed plan.” Binnenkort, op 1 november, wordt op de De Roef de superderby Sleeuwijk-Woudrichem gespeeld. „Voor mij dé wedstrijd van het jaar. Dan komt die drang van de derby naar boven. Het is echt oorlog in de wedstrijd, maar na afloop staan wij met de Sleeuwijkers een biertje te drinken. Zo gaat dat bij ons. Dat is de charme van de derby.” Dan zal Smits zijn beste plan moeten overleggen. Altijd goed voor spektakel en bij goed weer tussen de 600 en 800 toeschouwers. En om de omwonenden vast te waarschuwen: er gaat voor heel veel geld vuurwerk de lucht in. „De laatste keer, op 25 januari van dit jaar dat de burens elkaar in Sleeuwijk troffen, scoorde Bori Secrève de gelijkmakende 1-1. Op de laatste speeldag werd het in Woudrichem 2-3 voor Sleeuwijk. „Wij speelden vervolgens weer

nacompetitie, maar kwamen niet ver.” Van de ouderen zijn Tim Saaman, Danny Schaap en de weer herstelde Dillis de Vries nog actief. Secrève: Ik ben op dit moment de nestor, maar ook de spits van het team waar veel jonge goede spelers zijn doorgebroken.”

Nu moet je stap hogerop eigenlijk niet willen maken. In de tweede klasse krijg je met veel tegenstanders te maken die de geldbuidel opentrekken. Dat gebeurt hier niet want hier is aan spelers nog nooit een euro betaald. W. ij dragen als spelers keurig contributie af en betalen de boetes bij gele kaarten ook zelf. De laatste jaren komen eigen jongens zoals nu weer Raphael Wind, goed door. Een goed voorbeeld is ook Senna Kant die even tijd nodig had maar het nu fantastisch doet en zo kan ik er nog wel een aantal noemen

Tijden veranderen ook bij Woudrichem. Er ligt kunstgras op het tweede veld. “Wij trainen niet meer in de modder. Ik houd wel van een polletje hier en daar. Dat is ook mijn speelstijl.” Woudrichem kende een redelijk goede start met twee overwinningen in de eerste drie wedstrijden. Dat ondanks schorsingen voor de sterkhouders Tim Saaman en Danny Schaap

Terug op De Roef, een schat aan ervaring rijker

Een vertrouwde naam is dit seizoen terug in de line-up van Sleeuwijk. Danilo Kros verkende zijn mogelijkheden de afgelopen jaren op een hoger niveau en deed dat met succes. Hij keert voldaan terug. ‘Dit voelt als thuiskomen.’

**Tekst: Matthijs Daniels
Foto Bart Stoutjesdijk**

Hij was een prille twintiger toen hij verder het Land van Heusden en Altena introk om zijn voetbalmogelijkheden te verkennen. Het eerste station was Giessen, maar het verblijf bij GRC’14 duurde maar kort, door de bijzondere omstandigheden van die tijd. „Het was de coronacompetitie”, kijkt Danilo Kros terug. „Die was na drie maanden alweer voorbij.” De doorstart in het post-coronatijdperk maakte hij het jaar daarna elders, bij de club waar hij aanvankelijk ook het liefst naartoe was gegaan. „Voordat ik naar GRC ging, had ik al gesproken met Almkerk, maar daar stond Jelle Strijtveen, de aanvoerder, nog centraal achterin. Die ging ik er niet uitspelen en ik vond dat ik op mijn leeftijd wel zoveel mogelijk minuten moest maken. Daarom koos ik eerst voor GRC. Na corona stopte

Strijtveen ermee en ben ik toch naar Almkerk gegaan. Daar kende ik al wat mensen, ik werkte destijds voor de elftalleider van Almkerk en Jenner Koek, mijn maatje uit Sleeuwijk, ging er ook naartoe. Ik heb er uiteindelijk vier jaar gespeeld en heb het vanaf moment één super naar mijn zin gehad. Fijne sfeer, leuke mensen en een club die wel een beetje te vergelijken is met Sleeuwijk.”

Enkel

Kros was een vaste kracht in een elftal dat de afgelopen jaren op de drempel stond van divisieniveau

in het amateurvoetbal. Hij ontwikkelde zichzelf vooral op tactisch vlak, leerde op een hoger level sneller en slimmer schakelen, maar dat kon hij in zijn laatste seizoen helaas maar kort laten zien. „Ik had vorig jaar al wat getobd met pijntjes en was net terug van een kuitblessure toen een tegenstander in een duel boven op mijn enkel viel. Ik heb eerst een poosje rust gehouden, maar iedere keer als ik weer wat deed, kreeg ik na tien minuten een gigantisch ei op mijn enkel. Ik kon niet eens draaien op het veld, zo veel pijn had ik eraan. Uiteindelijk werd ik

door de huisarts naar een specialist doorverwezen. Het duurde nog een tijd voor ik mijn diagnose kreeg: ik had zwaar letsel aan mijn voorste en middelste enkelband en moest zes weken in een brace, zodat de enkel echt voldoende rust kreeg om te herstellen. Maar dat was bijna een half jaar nadat het was gebeurd.”

Terug

Nu is hij terug. Niet vanwege de blessure. Die gaf hem hooguit het laatste zetje terug naar Sleeuwijk. Hij zocht vooral enige verlichting in het leven rondom het voetbal. „Mijn vrienden spelen in een lager elftal en gaan lekker op stap op vrijdag en zaterdag. Op vrijdag deed ik dat sowieso niet de afgelopen jaren, maar daar kwamen regelmatig zaterdagen bovenop waarop we pas om zes uur voorbij Eindhoven moesten spelen. Als je dan een keer thuis was, kwam het van uitgaan ook niet meer. Dat miste ik. Het is geen betaald voetbal dat ik speel natuurlijk. Ik vond het goed geweest. Ik wilde terug naar mijn oude cluppie.” Vanaf nu het hele weekend in de kroeg dus? Kros, lachend: „Nee, het blijft wel een teamsport hè. Ik kom echt niet de kroeg uitrollen vrijdagavond hoor!”

De enkel voelt goed. Fysiotherapeut en oud-ploeggenoot Jimmy van de Koppel hielp de stabiliteit en kracht terugbrengen in het gewricht en stoomde Danilo Kros klaar voor het beach soccer in de zomer, wat hij met BS Altena op topniveau speelt. „Ik heb met een enkelband om of ingetapet gespeeld en het zand dempt, dus ik heb helemaal geen last meer gehad. In de voorbereiding had ik wel wat pijntjes. Dat was waarschijnlijk de gewenning weer. Verder is er niks meer aan de hand.”

Met zijn opgedane ervaring zal hij de komende jaren normaliter een van de leiders zijn van het traditioneel beloftevolle Sleeuwijk. „Het is weer even omschakelen”, zegt hij eerlijk over zijn stapje terug. „Maar ik heb een paar talenten om me heen die op termijn veel hoger gaan spelen dan ik heb gedaan. Ik hoop hen te helpen een paar stappen daarnaartoe te laten maken.”

Het is fijn om terug te zijn. „Ik heb altijd contact gehouden met Sleeuwijk. Ik kwam na mijn wedstrijd altijd nog langs in de kantine en dat heeft altijd als thuiskomen gevoeld. Nu ook weer, honderd procent!”

„Om me heen lopen een paar talenten die veel hoger gaan spelen dan ik heb gedaan.”

Alles voor mooi wonen!

**TOMMY
NETTEN**
WOONINRICHTING

Edisonweg 13 - Gorinchem
Telefoon 0183 - 632376 - Fax 0183 - 632483

- Tapijt
- PVC vloeren
- Gordijnen
- Karpetten
- Laminaat
- Zonwering

WWW.TOMMYNETTEN.COM

*Sfeervol eten aan
de Grote Markt!*

Maak een keuze uit een van onze heerlijke vis- en vleesgerechten,
zodat u met een voldaan gevoel kunt genieten.

DE GASTERIJ

Grote Markt 29
Gorinchem
Telefoon 0183 - 630501

7 dagen per week geopend

www.degasterij-gorinchem.nl

Looijen

Schilderwerken & Bouwonderhoud

Professionele schilder

Houtrotherstel

Glaszetten

Spuiten van wanden
en plafonds

Gaanweg 23, 4214 KA Vuren
06 - 51 66 02 16

info@looijenschilderwerken.nl

www.looijenschilderwerken.nl

ixxxi[®]
— MEN —

ixxximen

i.x.x.i.men

STERK
WWW.STERK.COM

- ✓ Automatische vetsmering
- ✓ Start- en brandstofonderbrekers
- ✓ Laadruimtebeveiliging
- ✓ Tankverwarming
- ✓ Track & Trace oplossingen
- ✓ Toegangscontrole systemen
- ✓ Klantspecifieke oplossingen
- ✓ Containersloten

AL MEER DAN 40 JAAR TROTSE SPONSOR VAN SVS'65

Veersteeg 4 | 4212 LR Spijk | Tel. 0183-624118

info@sterk.com | www.sterk.com

Rick en Pascal blijven vv Schelluinen wel trouw

Schelluinen – Na het vertrek van nagenoeg de voltallige selectie, was er even paniek bij de bijna 80-jarige bewoner van Sportpark Scalune. Maar de ruggen werden gerecht en vol moed werd begonnen aan de voorbereiding van de inmiddels gestarte competitie. Met de routiniers Rick de Groot en Pascal van der Wiel voorop in de strijd.

Tekst Theo Sprong
Foto Leon Elands

“We moeten eens stoppen met constant te roepen dat we het ziele-kindje zijn van de derde klasse K zijn. Daar ben ik zo klaar mee en dus een dikke streep eronder”, spreekt doelman Rick de Groot (32) bij aanvang van het gesprek klare taal.

Zijn twee jaar oudere maat Pascal van der Wiel (34) knikt. “Prachtig voor die jonge gasten, die krijgen nu onverwachts een kans en vertegenwoordigen vol trots de club.” Rick en Pascal zijn ook mannen van het dorp. Van der Wiel woont met zijn gezinnetje inmiddels in Gorinchem. “Mijn twee zoontjes Maxim en Owen staan elke zaterdagmiddag met mijn vrouw langs de lijn. Samen met opa en oma zijn zij onze vaste supporters. Ze hebben het reuze naar hun zin en zeker als Thomas Maher niet weet te scoren.

“We blijven ons best doen. Dat zijn we ook aan onze vereniging meer dan verplicht en ook schuldig.”

Dan krijgen ze een zakje chips of snoep. Als Thomas scoort, dan krijgt hij een biertje.”

Voorlopig hoeft de spaarpot nog niet te worden geopend. Veel scoren, laat staan winnen doen pappa en zijn elftal nog niet.

“Wij hebben de goede jaren nog meegemaakt. Ik debuteerde onder Edin Curic in de eerste klasse. Op Koninginnedag uit bij Vlissingen, als rechtsback. Niet elke selectiespeler had zin om op deze feestelijke dag

naar het verre Zeeland te rijden. Ik kon ook aardig keepen en de laatste jaren sta ik meer tussen de palen. De concurrentie werd na het vertrek van Ron Kersbergen, Jeffrey ter Veer en Tom Kroon een stuk minder.” De Groot, 25 jaar lid, lacht. “In het tweede Coronajaar werd ik eindelijk vaste keeper, helaas duurde het seizoen maar vier wedstrijden. Een jaar later werden we kampioen onder Richard van Gils. Afgelopen jaar was Jochem van der Werff vaste keeper en mocht ik af en toe ook minuten maken.”

Achilles Veen

Van der Wiel is ook een kind van de club. “Maar ik ben nog geen 25 jaar lid. Als junior ben ik naar GJS verhuisd, puur om te kijken hoever ik kon komen. Na een paar jaar keerde ik weer terug en kwam van lieverlee ook in het eerste terecht. Onder Rob Colijn mocht ik mijn eerste minuten maken, in de uitwedstrijd tegen Achilles Veen. Dat waren nog eens tijden...”

Hij mijmert. “Van lieverlee zijn we afgezaakt. Ik persoonlijk ook. Ooit was ik voorhoedespeler, maar al jaren speel ik in de verdediging. De afgelopen seizoenen voetbalde ik met vrienden in het derde. Als de nood aan de man kwam, konden ze altijd een beroep op mij doen. Zo promoveerde ik eind vorig seizoen naar de hoofdmacht. Ik ben topfit en zolang ik een en ander kan combineren met mijn gezin, blijf ik voorlopig in het eerste ballen.”

Wisselende start

Onder trainer Herman Verrips kenden de blauwwitten een wisselende start. “Met die jonge gasten zijn we de sportschool ingedoken. Om te overleven, we willen minimaal vier ploegen onder ons zien te houden, moet je in ieder geval een goede conditie hebben.” Ondanks de fitheid viel het in de voorbereiding niet echt mee. “We verloren soms met grote cijfers, om

een paar dagen later maar nipt te verliezen. In de beker idem dito. De eerste competitiewedstrijd, ik was er zelf vanwege werk niet bij, verloren we met 12-1 van Vlijmense Boys. Dinsdag na die zeperd zijn we met z’n allen om tafel gaan zitten. Het moest en het zou anders”, zag De Groot.

“Als je minder kwaliteit hebt dan je tegenstander, dan moet je niet met hoge druk spelen. Meer inzakken en het spel aan de tegenstander overlaten. Dat lukte tegen Wilhelmina’26 heel goed. We verloren net met 0-1 tegen deze gewezen tweedeklasser”, vult Van der Wiel aan.

Een week later mislukte de tactiek. Ondanks de goede bedoelingen, werd met maar liefst 11-0 verloren van en in Streefkerk.

Biertje na afloop

De Groot sluit af. “We blijven ons best doen. Dat zijn we ook aan onze vereniging meer dan verplicht en ook schuldig. Jarenlang ging het ons voor de wind. We kregen alles. Hoe vervelend ook, deze fase hoort erbij. We moeten niet alleen trots zijn, maar ook blij en gelukkig met onze trouwe hoofdsponsor Piet van Boxtel. En niet te vergeten onze oudere supporters, die staan toch maar weer langs de lijn en drinken met ons een biertje na afloop. Aan ons om nu de eerste punten te pakken.”

Glenn Calor is back in Spijk

Ruim acht jaar geleden namen SVS’65 en Glenn Calor, na drie mooie voetbalseizoenen, afscheid van elkaar. Anno 2025 is de in het nabijgelegen Herwijnen geboren oefenmeester weer actief onderaan de Zuider-lingedijk.

Tekst Theo Sprong
Foto Sören van Rooij

“Ik was ook verrast. Ik had namelijk Bart Toom al toegezegd zijn assistent te blijven bij Streefkerk. Maar toen belde oud-speler Bennie Boeijink of ik interesse had om opnieuw hoofdtrainer te worden.”

De onderhandelingen werden met succes afgrond en de inmiddels 57-jarige Calor staat voor de tweede keer in zijn lange loopbaan weer voor een Spijkse selectie. “Daarvan zijn uit de periode 2013-2016 alleen nog Raymon Kaarsemaker, Thijmen Staal en Bram Pons actief. Allemaal wat jaartjes ouder, ik ook.”

Kozakken Boys

Glenn Calor trapte zelf zo’n 50 jaar geleden voor het eerst tegen een bal. “In mijn geboortedorp Herwijnen, met een mooie lichting voetballers zoals Rick Steenlage, Erik van Willigen en Arjan Bos. Net boven mij waren er mogelijk nog betere spelers. Onder Werkendammer Teus Blokland promoveerden mannen

“Thuis moeten wij de meeste punten zien te pakken, laat ons op het mooie complex maar als Angstgegner fungeren.”

als Hennie en Huib de Bruin, Eddy Steenlage, Arie Kozijn en niet te vergeten de broers Jan en Willem Mus. Meedogenloze verdedigers, die hadden we wel nodig in uiteindelijk de eerste klasse. Drie keer op rij een stapje omhoog, uiteindelijk met de bus naar Zeeland. We balden ook tegen Kozakken Boys en dat was een happening. Uit verloren we met 1-0, maar thuis voor een volle – net afgebouwde – tribune scoorden we in de allerlaatste minuut gelijk. Ik zie Huib de Bruin nog springen op het muurtje van de tribune, toen hij de 2-2 maakte. Dat vergeet je nooit meer. Ongetwijfeld Philip den Haan, Ger Klop, Dick Damen en Cees Spaan ook niet. Zonder mijzelf op de borst te slaan, maar die Spaan heeft alleen maar mijn kont gezien.”

De goede lichting werd ouder en noodgedwongen deden de Herwijners een stapje terug. Calor niet. “Ik werkte destijds bij Horecaondernemer De Man en met zoon Martin verkaste ik naar Unitas. Ik dacht goed te kunnen voetballen, maar zondagvoetbal bleek wel een niveautje hoger. Veel technischer en een stuk sneller. Herovina was daarentegen meer een eenheid. Op sportpark De Kol won je niet gemakkelijk.”

Vuren

Uiteindelijk voetbalde de middenvelder acht seizoenen in het eerste van de roodbroeken. “Eerst met Gorcumse jongens, maar sponsor Hein Linders pikte bij Willem II diverse afvallers op en Unitas kreeg

steeds meer een Brabants gezicht. Mooie tijden, met spelers als Leon Elands, Eric Plieger, Dick Stuy van den Herik. Bij Vuren heb ik later de mooie tijd onder Bas van Peer meegemaakt. Weer naar Zeeland en tegen grootmachten als Rijsoord en ASWH. Daarna heb ik ook nog eventjes bij SVW in de zaterdag gespeeld. Op mijn 32e ben ik gestopt.” Bewust koos Calor voor het trainerschap. Een kwart eeuw en veel voetbalclubs verder, is de in Alblasserdam woonachtige oefenmeester dat nog steeds. “Unitas 2 werd mijn eerste klus, daarna volgden – ik hoop dat de volgorde klopt ... - GJS, SVW, Heukelum, uiteraard Herovina, WNC, Well, Leerdam Sport en SVS’65. Tijdens mijn eerste periode in Spijk stond de club er niet zo best voor. Het was er gezellig. Maar met een peuk in je mond de voetbalschoenen strikken, ging er bij mij niet in. De door mij gewenste veranderingen werden goed opgepakt. Er kwam meer structuur, eensgezindheid en ook uniformiteit in de vereniging. Toen we de eerste periodetitel pakten ten koste van Haaften, reden we met een kar door het dorp. In de daaropvolgende jaren eindigden we op plaats 8 en 5.”

Aantrekkingskracht

Calor zag dat die lijn na zijn vertrek werd doorgetrokken. “SVS’65 is inmiddels een stabiele en voor

buitenstaanders een interessante vereniging. Met aantrekkingskracht vanuit de regio. Dit seizoen hebben we een aantal nieuwkomers weten te strikken. Damiën de Jong, Ruben Vrolijk en Wesley de Groot kwamen over van Schelluinen. Adel Anwar en Natnael Mulue Kebede verruilden SVW voor ons. Er is verder talentvolle jeugd en natuurlijk ben ik blij met het aanblijven van Jamy Goemaat, Mergim Shala en de al genoemde Raymon Kaarsemaker.”

De voorbereiding, onderbroken door vakanties, was rommelig. Maar gedurende het bekertoernooi groeide de groep. “Langzaam aan moet deze mooie mix van spelers beter worden. Door elkaar beter te leren kennen en door veel te praten, naar elkaar te luisteren, kunnen we meer vastigheden inbouwen. Mijn aanvoerder Jamy Goemaat is met zijn ervaring daarbij mijn verlengstuk. We spelen in een prachtige, maar ook pittige competitie. Het is lastig inschatten. Heukelum, MVV’58 en zeker ook Arkel hebben kwaliteit. Thuis moeten wij de meeste punten zien te pakken, laat ons op het mooie complex maar als Angstgegner fungeren. Het linker rijtje moet haalbaar zijn. We staan in ieder geval te trappelen.” SVS’65 is in ieder geval goed begonnen aan de competitie. Met drie keer de volle buit is de ploeg van Calor mede-koploper.

Vlietskade 8018 • 4241 WS Arkel
Telefoon (0183) 56 22 27 • www.viveen.nl

Stadsbrouwerij Dukes

Dr. H.B. Wiardi Beckmanplein 60 | 0183 75 02 97
info@stadsbrouwerijdukes.nu | www.stadsbrouwerijdukes.nl

- Verkoop
- Aankoop
- Nieuwbouw
- Taxaties
- Verhuur

Dé woningmakelaars van
Gorinchem zijn op zoek
naar úw woning!

Ook snel en vakkundig uw
woning verkopen? Bel ons voor
een gratis waardebeoordeling
of een verkoopadvies.

Havendijk 6, 4201 XA Gorinchem
0183-630030
info@koster-makelaardij.nl
www.koster-makelaardij.nl

**BOUW
PARTNER**

BÜLLER
BOUWMATERIALEN

**KLUS ALS
EEN ECHTE PROF!
MET DE BOUWMATERIALEN
VAN BOUWPARTNER BÜLLER**

Ook als
particulier
bent u bij ons
welkom!

DE KORTERAK 28 | BRAKEL
0418-226044 | INFO@BULLERBRAKEL.NL

HIER ALLEEN
PINNEN

VLIETSKADE 4002 | ARKEL
0183-563044 | INFO@BULLERARKEL.NL

Nog één laatste knaller, dan is het klaar

‘Ik heb al een keer eerder afscheid genomen ja. Ik kan niet zo goed stoppen met voetballen kennelijk. Maar nu voel ik aan mijn lijf dat dit écht de last dance is hoor. Na dit seizoen is het mooi geweest. Daarom ben ik er zo op gebrand om er een succesvol jaar van te maken.’

Tekst Matthijs Daniels
Foto Theo Bos

Vraag Stefan Walhain niet om zijn voetballeven tot in detail na te lopen. Het is ook wat veel. Sterker nog: dat deel van het leven strekt zich over twee millennia uit. Hij is immers 41 geworden dit jaar en hij debuteerde op zijn vijftiende al in het eerste van GJS. De trainer toen, zesentwintig jaar geleden, was Peter van Opijnen. Het is een voetbaltijdperk geleden. Hij speelde in het grote Schelluinen, was erbij toen Stedoco de opmars inzette naar de amateursubtop en kwam uit voor Baronie en Kozakken Boys. Ook werd hij al eens kampioen met Unitas-zaterdag, de club waar hij de laatste dans nu heeft ingezet.

Hartzaken
Tot vorig seizoen speelde Walhain voor Schelluinen – in zijn geboortedorp en de club waar zijn hart uiteindelijk het meeste ligt – maar dat vorige seizoen bracht hem weinig geluk.

Stefan Walhain is fit terug en wordt nog altijd fitter: „Ik unlock steeds meer mogelijkheden.”

Over het hart gesproken... Net terug van vakantie lag hij vorig jaar ineens in een ambulance met klachten die op een ontstoken hartzakje wezen. „Daar ga ik, dacht ik”, zegt hij met een knipoog, maar er was wel degelijk iets aan de hand. „Ik ben aan een hartrevalidatieprogramma begonnen, maar na een paar maanden kreeg ik een second opinion en bleek het om ontstoken kraakbeen tussen mijn ribben te

gaan: het Syndroom van Tietze. Ik heb een tijd veel druk gevoeld en was vooral helemaal gaar als ik een dag had gewerkt. Nu gaat het een stuk beter.” Hij speelde al met al geen wedstrijd vorig jaar en dacht aan stoppen, maar dat zou een somber slot van de carrière zijn geweest. En toen belde Johan de Boon, voormalig ploegmaat en de nieuwe trainer van Unitas-zaterdag. „Eerst sloeg ik het af. Trainen op dinsdag en

donderdag kon ik namelijk niet meer, omdat mijn zoon in een talentenprogramma van Leon Hutten (oud-prof van RKC, red.) voetbalt in Sprang-Capelle. Maar dat was geen probleem, want hij wilde op maandag en woensdag trainen. Mijn zoons vonden het wel leuk. Die zeiden: misschien krijg je dan nummer 10 wel.” Lachend: „Dus ik heb Johan gebeld om te vragen of nummer 10 nog vrij was. Dat was zo. Toen kon ik er niet meer onderuit.”

Metertjes
Stefan Walhain is op respectabele voetballeeftijd. Maar hij is fit. Komt ook door de gebeurtenissen van vorig jaar. „Ik ben niet zo iemand die gaat joggen of naar de sportschool gaat als hij niet meer voetbalt. Gelukkig ging mijn zoon ook joggen en dus zijn we samen gegaan. En dan moet ik zeggen: als ik eenmaal bezig ben, dan word ik snel fanatiek. Dan zie ik hoe snel Dico de Jong (dorpsgenoot en voormalig medespeler bij Stedoco en Unitas) datzelfde rondje Hoornaar gelopen heeft en denk ik: daar ga ik onder duiken.” „Ik ben tien kilo kwijt geraakt. Dat merk ik ook wel op het veld. Ik dribbel niet zomaar meer een paar man voorbij vanaf het middenveld, maar draai wel weer een stuk sneller weg. Johan de Boon is een

hele fanatieke en moderne trainer, dus alles wordt ook gemeten en vastgelegd. Ik ben natuurlijk van de oude stempel. Als ik vroeger van die metertjes zag op tv zei ik: dat doet papa dus niet. Maar dat doe ik nu wel, haha! En dat is toch wel leuk. Ik vind het heerlijk om van box naar box te spelen op het middenveld en dan zie ik na afloop dat ik nog veertien kilometer heb gemaakt in een wedstrijd.” „Ik heb wat langer nodig dan vroeger om te herstellen. Dus die trainingen op maandag en woensdag zijn lekker; dat geeft wat meer rust naar de zaterdag toe. En er kunnen nog wat stappen bij als ik een paar kilo meer verlies. Ik unlock steeds meer mogelijkheden.”

Hij is daarmee een voorname pion in het grote plan van Johan de Boon voor dit seizoen. Hij start normaal gesproken op het middenveld, maar kan ook als aanspeelpunt in de spits worden ingezet als de wedstrijd erom vraagt. „En als we een voorsprong of een punt moeten verdedigen ga ik naar achteren.” Walhain neemt routine én ambities mee. „Het doel is promoveren. Ik wil er een mooi laatste jaar van maken. We hebben een vrij brede selectie waarmee we aan het einde van het seizoen het verschil moeten kunnen maken.”

‘Je verliest je geloofwaardigheid, maar het kriebelt gewoon’

Björn van Hoogdalem (31) is begonnen aan zijn vijfde periode in het eerste elftal van ASV Arkel. Na uitstapjes bij andere clubs en twee kruisbandblessures leek hij vorig seizoen het eerste voor-goed achter zich te laten voor een vriendenelftal. Nu is hij tóch weer terug.

Tekst Tim Hartman
Foto Tim van Hoogdalem

„Mijn vrienden geloven me nog niet helemaal, maar zoals ik er nu in sta hoef ik echt niet terug te keren in het eerste” - Björn van Hoogdalem, mei 2022.

„Ja, hoe krijg je het nog uitgelegd aan jezelf hè?”, zegt Van Hoogdalem met een lach terwijl hij aan de rand van het Arkelse hoofdveld zijn teksten van drie jaar geleden voorgeschoteld krijgt. De inmiddels 31-jarige voetballer scheurde op 30 april 2019 en 10 februari 2022 namelijk dezelfde kruisband en het was dan ook niet onlogisch dat hij er ‘helemaal klaar mee was’, zoals hij in deze krant vertelde. Maar nu, drie jaar later, is hij toch weer speler van het eerste elftal op Sportpark Schoonzigt. „Je verliest een beetje je geloofwaardigheid, maar het kriebelt gewoon.”

Björn van Hoogdalem wéér terug in Arkel 1: ‘Heel egoïstisch’

Het is desondanks niet de eerste keer dat Van Hoogdalem weer aansluit bij het eerste elftal. Na zijn tweede kruisbandblessure in 2022 liet hij zich opereren, waarna hij eind 2023 onderdeel werd van het team dat onder Jerome Ceton degradeerde uit de derde klasse. „We verloren alles. Dat was vrij pijnlijk. Toen kwam langzaam de acceptatie bij mij dat we gewoon niet meer dezelfde groep als eerst hadden en dat ik zelf ook minder was. Het is niet leuk als je vijf weken lang elke week op je klote krijgt. Dat zorgde voor een

domino-effect en mijn vriendin Milou was bovendien zwanger van ons tweede kind. Toen dacht ik: het is goed geweest.”

Van Hoogdalem verruilde het eerste voor het derde elftal, waarmee hij zijn belofte bij vrienden inlost. „Ik heb het daar ook super naar mijn zin gehad. We werden op één punt na kampioen en heb voor het eerst in mijn leven de dubbele cijfers gehaald: 20 goals, 11 assists. Maar ja, na een half jaar kwam toch weer de gedachte: is dit het nou? Sta je daar op een bijveld

in Noordeloos... Niemand vraagt ook aan je wat je met Arkel 3 hebt gedaan. Dat interesseert helemaal niemand.”

Rolberoerte
Maar ja, met dochtertje Kae en inmiddels ook zoontje Mick was het thuis drukker dan ooit voor Van Hoogdalem. „Toen ik thuis aangaf dat ik tóch weer voor het eerste wilde gaan, kreeg Milou natuurlijk meteen een rolberoerte, haha. Want ja, als je voor het eerste gaat, moet je ook weer twee keer per week trainen en dan wordt er gewoon van je verwacht dat je er bent. Alleen als je héél goed bent, kom je misschien weg met één keer per week trainen, maar die illusie heb ik niet.”

Van Hoogdalem is dan ook dankbaar voor zijn (schoon)familie. „Het is heel simpel: zonder opa en oma aan beide kanten gaat het niet. Ik denk dat er in de familie één iemand blij is met deze situatie en dat ben ik”, zegt hij lachend. „Nou, twee trouwens. Mijn moeder vindt het ook leuk weer bij me te komen kijken. Bij Asperen-uit stond ze er gewoon weer hoor! De rest gunt het me natuurlijk ook, maar echt praktisch is het allemaal niet. Het is gewoon een gedoe en heel egoïstisch.”

Sokken kwijt
Zijn vrienden in het derde? „Die vinden hier natuurlijk ook wel wat van. En terecht. Maar ook zij gunnen het me. Het was ook écht leuk in het derde, maar die beleving is gewoon anders. Zo’n peiling in de groepsapp met de vraag wie komt trainen en waar dan zeven man op antwoorden... Teamgenoten die hun sokken kwijt zijn en gewoon niet komen trainen... Daar heb je mee te maken en daar kan ik met mijn hoofd gewoon niet bij. Of dat je dan zelf thuis in de chaos zit met huilende kinderen en je er alles aan doet om nog op tijd te komen en dat ze dan halverwege de training zeggen: Ajax moet spelen, het is wel goed zo! Nou, dan zakt mijn broek echt af”, zegt Van Hoogdalem met een lach.

En dus begint Van Hoogdalem aan zijn vijfde (!) periode in ASV Arkel 1 na uitstapjes bij andere clubs, twee kruisbandblessures en een seizoen in het derde. „Hoelang deze periode gaat duren? Minimaal twee jaar wat mij betreft, maar dat hangt echt af van thuis. Als de familie zegt: we stoppen met oppassen, dan houdt het voor mij ook gewoon op. Dan ga ik meteen weer terug naar het derde. Nou, ze zien me aankomen...”

**dé huiskamer
van de Lingewijk**

GEMEENSCHAPSHUIS
DE BOGERD

Kijk voor ons actuele programma op onze website www.stichtingdebogerd.nl

W. de Vries Robbéweg 100 | 4206 AN Gorinchem | T (0183) 820 284

Multi Instruments

- Instrumentation
- Manufacturing
- Analytical

Productie, assemblage, testen, ontwerp en verkoop van:

- ✓ Industriële instrumentatie
- ✓ Instrumentbehuizingen en accessoires
- ✓ Hoge druk naaldventielen en kranen-blokken
- ✓ Serie componenten en producten geproduceerd uit hoogwaardige roestvast staalsoorten
- ✓ Vlambewaking, branderbesturing- en ontstekingssystemen
- ✓ Wateranalyse monstervoorbereiding en meetsystemen
- ✓ Complete Emissie Monitoring Systemen

Edisonweg 1 - 4207 HE Gorinchem Tel.: 0183 - 628888 - Fax: 0183 - 628182
www.multi-instruments.nl - info@multi-instruments.nl

Sligro Groots in genieten

**Dé lekker en
verantwoorde keuze
in de kantine**

**LEKKER
BEZIG!**

De kantine is het hart van de sportclub. Iedereen komt er samen om te genieten van een hapje en een drankje. Met het Lekker Bezig programma willen we van de kantine niet alleen een gezellige, maar ook een gezonde plek maken. Lekker Bezig staat voor niets verbieden maar een gezonde keuze bieden. Meld jouw vereniging aan op www.sligro.nl/lekkerbezig en ontvang praktische handvaten om met verantwoorde alternatieven aan de slag te gaan.

sligro.nl/lekkerbezig

Sligro Gorinchem
Techniekweg 8
4207 HD Gorinchem

www.sligro.nl
facebook: @sligrogorinchem
0183622072

Sligro
Groots in genieten

Steven de Heer nieuw gezicht onder de lat bij Vuren

Met Steven de Heer heeft vierdeklasser Vuren een nieuw talent tussen de palen staan. Na een tweetal seizoenen bij de reserves, maakt de talentvolle doelman de definitieve overstap naar de hoofdmacht.

**Tekst Theo Sprong
Foto Bart Stoutjesdijk**

“Vorig seizoen mocht ik af en toe al invallen en zeker toen vaste keeper Tim Ritmeester geblesseerd raakte aan zijn enkel. Bij aanvang van dit seizoen gaf Tim aan nog niet geheel fit te zijn. Hij probeert terug te komen, maar dat kan dus nog wel even duren. En aangezien ook Jacco Versluis begin vorig seizoen zijn arm brak, ben ik voorlopig eerste man”, weet Steven de Heer.

Hij groeide op in Sleeuwijk en verhuisde zo’n tien jaar geleden met zijn ouders en broertje naar Vuren. “Ik woon op nog geen 300 meter van het voetbalveld, dus die keuze was niet zo moeilijk. Zo ook destijds de keuze om in Sleeuwijk op doel te gaan staan. Al vrij snel vond ik keepen hartstikke leuk en stond bij de F’jes al onder de lat.”

Meevoetballen

En daar heeft de vierdejaars HBO student Ruimtelijke Ontwikkeling geen moment spijt van gehad. “Het is een voordeel dat ik ook wel eens veldspeler was. Vandaag de dag wordt verwacht dat keepers meer meevoetballen. Je ziet dat het, ook

“Met André van Vugt als nieuwe trainer had ik gelijk een klik. Logisch, hij is ruim vijftien jaar eerste doelman geweest bij Sleeuwijk en Woudrichem”

op het hoogste niveau, niet altijd even goed gaat. In het tweede elftal ging het actief meevoetballen ook wat makkelijker. Daar had ik meer tijd een bal aan te nemen en goed voor m’n voet te leggen. Bij Vuren 1 ligt het tempo toch wat hoger waardoor ik nog wat terughoudender ben. De insteek blijft om mee te voetballen, dat wil de trainer ook.” Maar de Heer (20) is een snelle

leerling. “De afgelopen seizoenen koos ik bewust om lekker te spelen in het tweede elftal. Af en toe op de bank zitten is wel aardig, maar je wil toch graag spelen. Jacco en Tim raakten geblesseerd. Heel vervelend voor hen, maar daardoor kon ik wel mijn debuut maken. Het werd geen gelukkige wedstrijd, want in de bekerwedstrijd tegen Internos gingen we er met 6-1 af. Duidelijk niet onze beste wedstrijd.

In de competitie ging het best wel goed. We eindigden op een mooie vierde plaats. Daar gaan we nu ook weer voor.”

Verbeterpunten

“Met André van Vugt als nieuwe trainer had ik gelijk een klik. Logisch, hij is ruim vijftien jaar eerste doelman geweest bij Sleeuwijk en Woudrichem. Op dinsdagavond krijg ik

keeperstraining van Anton Hakvoort. Op donderdagavond en tijdens de wedstrijddagen leer ik veel van André. Hij geeft mij tips. Overigens weet ik zelf ook wel waar mijn verbeterpunten liggen.” Over zijn sterke punten wil de Heer het niet hebben. “Daarover spreek ik niet snel. Met André heb ik het wel over mijn manier van coachen, dat kan beter. Maar op zich is dat logisch. Ik ben nog jong en dit wordt pas mijn eerste volledige seizoen in Vuren 1. Zoiets moet groeien in de loop der jaren. Net zoals de selectie weer stappen moet zien te maken. Als iedereen fit is, dan moet het linker rijtje zeker haalbaar zijn.” Hij beseft wel dat het een zwaar seizoen wordt, met tegenstanders als Arkel, Heukelum en niet te vergeten Herovina. “De eerste wedstrijd was tegen Herovina. Ondanks de twee overwinningen vorig seizoen, wisten we deze keer niet van ze te winnen. De twee wedstrijden daarna hebben we ook verloren, waardoor we met drie nederlagen op rij het seizoen niet al te best zijn begonnen. De wedstrijden tegen Herovina zijn vaak wel de leukste wedstrijden: veel publiek en een lekker sfeertje langs de lijn. Doorgaans hebben we over publieke belangstelling niet te klagen. Onze trouwe supporters gaan namelijk ook vaak mee naar uitwedstrijden. Dit seizoen kunnen ze bij wijze van spreken een paar keer op de fiets.”

Het leven is goed in Herwijnen: gas erop!

De mouwen omhoog en gas erop! Gas erop; Tom Wigchert laat de uitdrukking meermaals vallen als hij het voetbal van Herovina en dan van hemzelf probeert te typeren. De 21-jarige spits keerde vorig seizoen terug naar eigen dorp en is niet van plan de plaatselijke VV nog eens te verlaten.

**Tekst Matthijs Daniels
Foto Bart Stoutjesdijk**

Speelronde 1 is net gespeeld op het moment van spreken en het is nauwelijks mogelijk om iemand met een Herovina-hart te spreken in gelukkiger omstandigheden, want de openingsdag bracht direct de derby tegen het gehate Vuren en Herovina won. Op vijandelijke grond werd het 1-2. „Ja, dat leeft in mijn generatie zeker nog”, vertelt Tom Wigchert lachend. „Vuren en wij hebben allebei een leuk voetballend elftal, maar tegen elkaar draait het daar nooit om. Dan moet er gestreden worden. Gas erop.” Hij is ermee groot gegroeid. Vanuit zijn ouderlijke woning wandelt Wigchert met de voetbaltas om de schouder in krap twee minuutjes de Zworrelstraat uit naar het

„Ik heb altijd gezegd dat ik zou terugkomen om in Herovina 1 te spelen.”

veld. Tot zijn veertiende was het vaste prik. Toen raakte de klad erin in zijn jeugdlichting en vond hij zijn voetbalplezier terug aan de oostzijde van Gorinchem, bij GJS dus. „Ik zat in Gorinchem op school en vrienden van me voetbalden er al. Ik speelde onder andere samen met Sjoerd Houdkamp en Justus Nieuwersteeg en heb zelf een jaar mee mogen trainen met GJS 1, maar ik speelde vooral in het tweede.”

Beveiliging

Dat was geen bezwaar. Het was

om een hele andere reden dat Tom Wigchert besloot om voortaan weer lopend naar het veld te gaan. „Ik ben van werk veranderd. Ik heb een sportopleiding gevolgd met het idee om fysiotherapeut te worden, maar dat was toch niet wat ik voor altijd wilde doen. Via bekenden uit Herwijnen ben ik in een cellencomplex gaan werken in de regio Rotterdam. Dat bevalt me heel goed. Het zijn alleen veel onregelmatige diensten: in weekends, ’s nachts. Dus ik kan er niet elke training bij zijn en mis nu soms een wedstrijd, maar vanaf

december heb ik een regeling dat ik niet meer zaterdag overdag werk. Dan kan het zijn dat ik de nacht in moet of uit kom, maar vanaf dat moment ben ik er dus wel alle wedstrijden bij.” Al met al gaf de nieuwe baan de doorslag in zijn besluit om weer te gaan voetballen waar hij woont: in de Zworrelstraat. Er is begrip voor een gemiste training nu en dan; zijn positie in de tweemansaanval is onomstreden. En nee, het is Wigchert nooit kwalijk genomen dat hij een paar seizoenen elders heeft vertoefd. „Nee, ik kende al die gasten nog natuurlijk. Ze hadden me vaak gevraagd wanneer ik weer terug kwam. Ik heb zelf ook altijd gezegd dat ik nog eens in Herovina 1 zou komen spelen. Ik ben heel goed ontvangen vorig jaar, daar was ik blij mee.”

Werklust

Het is een speler als Tom Wigchert ook relatief makkelijk te vergeven als hij eens absent is, vanwege het type spits dat hij is. Hij is bepaald geen luie aanvaller die zijn kansen staat af te wachten. Lachend: „Nee, ik moet het van mijn werklust hebben. Ze moeten mij zoveel mogelijk ‘wegsteken’, ik ga

er wel achteraan. Conditioneel zit het bij mij wel goed, ik kan blijven gaan.” Zijn sportachtergrond en de fysieke voorwaarden voor het werk in de beveiliging onderstrepen dat alleen maar. Met een knipoog: „Als ik niet kan trainen is dat niet omdat ik met een biertje op het terras zit.” Hij staat er niet alleen in, hij is de eerste om de strijdbaarheid van zijn teamgenoten te prijzen. „We hebben een hele gezellige ploeg, we maken het samen leuk om de wedstrijden heen. Maar als we er moeten staan, dan staan we er ook. Voor elkaar. We gaan er vol gas voor.” En waarvoor is dat dan precies? „Ik hoop zeker bovenin mee te draaien dit seizoen. De overwinning in de derby bij Vuren is een goede start geweest. Dat gevoel moeten we proberen vast te houden.”

En stel nou dat een andere club straks nog eens op de deur klopt in huize Wigchert...? Dan blijft die deur mooi dicht waarschijnlijk. „Ik zit hier lekker op mijn plek. Dichtbij huis, een mooie combinatie met het werk, gezellige mensen om me heen. Nee, ik heb niet het idee dat ik nog eens weg ga hier.”

Rivas Sportgeneeskunde

Sport Medisch Adviescentrum Midden-Rivierengebied

Blessurebehandeling • Gezondheidsklachten bij sport • Preventief sportmedisch onderzoek • Deskundige Begeleiding

De afdeling sportgeneeskunde van Rivas is een intensieve samenwerking tussen sportartsen en sportfysiotherapeuten. U kunt er terecht met al uw sport gerelateerde vragen zoals:

- Diagnose van sportblessures
- Preventie en risico inventarisatie van sportblessures
- Begeleiding en behandeling van sportblessures
- Conditie en maximale inspanningstesten op de fiets
- Trainingsadvies voor sportprestaties voor alle leeftijden
- Sportmedische keuringen, zoals duik- en opleidingskeuringen
- Spierkrachtmetingen

Spreekuur:

Volgens afspraak, elke vrijdag van 9.00 tot 15.00 uur

Basis en Groot Sportmedisch Onderzoek:

Woensdagavonden in het Beatrixziekenhuis in Gorinchem. Preventieve en gerichte sportmedische onderzoeken zonder fietstest ook tijdens de spreekuren vrijdag overdag.

Afspraak maken:

U kunt bellen op vrijdag van 8.00 – 16.30 uur via 0183 - 64 46 71 of mailen naar sportgeneeskunde@rivas.n

Hoe Raptim weer terugkeerde in competitie

Gorinchem is een voetbalclub rijker dit seizoen. Of nou ja, helemaal weg is het kleine broertje in het uiterste westen van de stad natuurlijk nooit geweest, maar voor het eerst in bijna tien jaar heeft Raptim weer een standaardelftal in competitie kunnen brengen. Het is misschien een bescheiden stap, maar toch ook een historische. Is het tweede leven van Raptim dan echt begonnen?

Tekst Matthijs Daniels
Foto vv Raptim

Van links naar rechts: Halil Cerenoglu, Goof van der Lugt, Robert Huijser, Semih Ucuncu en Ishtiaq Khan

„Ik ben er lang geen voorstander van geweest om opnieuw te beginnen, omdat ik het destijds als zo vervelend ervaren heb om Raptim 1 uit competitie te nemen”, bekent Goof van der Lugt, sinds mensenheugenis de verpersoonlijking van de club. „Maar het was fantastisch om de eerste wedstrijd mee te maken. We hebben echt een leuke groep, die veel plezier in het voetbal heeft.”

Zorgvuldig

Kennelijk was dit het moment. Dat kwam niet zomaar. Daar is de afgelopen vijf jaar zorgvuldig naartoe gewerkt door Van der Lugt en door Ishtiaq Khan, die in 2020 bij Raptim neerstreek met een groep vrienden om er zeven tegen zeven voetbal te spelen. „Er was toen wel

een eerste elftal, maar dat speelde in een reserveklasse”, kijkt Khan terug op die periode. „Wij sloten daar een beetje bij aan op zondag. Soms kon iemand van ons aanhaken als ze spelers tekort kwamen. Met een grotere groep kwamen ook de ambities langzaam terug. We gingen steeds iets hoger spelen tot de stap naar een ‘echt’ Raptim 1 dichterbij kwam. Maar we wisten: daar hadden we eerst een kader voor nodig, met een goede technische staf.”

Trainer

En daar kwam Semih Üçüncü het verhaal binnen. Hij had op een lager niveau volop trainerservaring opgedaan en had drie jaar het

tweede elftal van Unitas onder zijn hoede gehad. Ook hij maakte de stap naar een eerste elftal bij Raptim. „Ishtiaq en Goof deelden mijn ambities. Het was precies zoals ik wilde beginnen: een mooie uitdaging bij een club waar ik me echt thuis voel. Goede spelers waren er al. Nu was het zaak om ze bij elkaar te houden en fitter te krijgen.”

Sponsor

„We hebben bewust niks geforceerd”, stelt Khan. „Elk jaar hebben we ons afgevraagd: willen we een stapje hoger? En ja, we wilden steeds verder vooruit, maar dat hebben we dus echt stapje

voor stapje gedaan. We hebben hier alle faciliteiten, hoewel we helaas nog geen eigen veld voor de deur hebben. Wat we wel hebben”, zo wijst hij naar de zojuist aangeschoven imposante verschijning van Yalcin Cihan, „is een sponsor.” Cihan is de eigenaar van de in het hele land groeiende beveiligingsorganisatie Prosecure. Hij steunde Raptim aanvankelijk tijdens succesvolle recente zaalcampagnes in de Proxsys Cup. Met de entree in de vijfde klasse voorzag hij Raptim 1 van alle benodigde kleding en materialen. Cihans ervaring als procesmanager komt bovendien van pas om de club verder te laten groeien.

Vierde klasse

Op de drempel van het zojuist begonnen seizoen sloten met Hicham Farhou en Kulu Frezghi extra ervaren krachten aan. Zij kunnen Raptim de sportieve impuls geven om een goed figuur te slaan in de vijfde klasse. De lange termijn staat in alles voorop, maar Semih Üçüncü durft zich best uit te spreken: „Mijn doel is een periode. En waarom zouden wij geen vierde klasse kunnen spelen? Raptim wil zich steeds verder ontwikkelen en ik ook. Maar wel met gezonde stappen.” „Dit seizoen zien we als een pilot”, benadrukt Khan, „maar wel een waarover lang is nagedacht. We hebben het kader,

een betrokken sponsor en een goede selectie. Daarmee kunnen we met beleid een stabiele club worden in de standaard categorieën.”

Opnieuw beginnen

Terug naar ‘Mister Raptim’ zelf dan maar, de man die de club de afgelopen jaren een sluimerend bestaan liet leiden, wachtend tot het juiste moment kwam. „Raptim is altijd een voetbalclub gebleven, want als je stopt, mag je pas opnieuw beginnen als je vijf elftallen op de been kan brengen”, weet Goof van der Lugt. „Het was wachten tot er een lichting als deze kwam, die echt bereid was de schouders eronder te zetten. Die is er nu. Ik denk dat het vanaf nu alleen maar leuker wordt.”

Veld

Raptim heeft nu een eerste en een tweede elftal en nog altijd een groep 35-plussers die zeven tegen zeven voetbal speelt. Een Onder 23 of Onder 19 zou een waardevolle aanwinst zijn, maar concreet hopen de mannen nu vooral het ‘eigen’ Raptim-veld terug te krijgen, want dat is in de voetballoze en -arme jaren aan anderen vergeven. „We zijn erover in gesprek met de gemeente”, besluit Van der Lugt. „Ik hoop echt dat we over één of twee jaar weer voor de deur kunnen spelen en trainen. Dat zou weer een grote stap vooruit zijn.”

Natuurlijk gaat ZVG/Cagemax weer voor plaatsing in de kampioenspoule

ZVG/Cagemax is het seizoen met drie overwinningen op rij uitstekend begonnen. Terwijl het team zich onder de bezielende leiding van de nieuwe trainer/coach Mohammed Allouch voorbereidt op een interessant weekeinde met twee topwedstrijden in Noord-Limburg, praten wij met hem en zijn aanvoerder Oualid Tarifit bij.

Tekst Wout Pluijmer
Foto Den Uijl Fotografie

Tilburger Allouch is de opvolger van Frank Brands, die ZVG/Cagemax in 2024 naar de eredivisie bracht. Allouch, 48-voudig international als speler en vorig seizoen coach van Groene Ster in Vlissingen, is misschien wel te bescheiden. „Ik denk dat wij een goed team hebben en ik verwacht dat wij in het linkerrijtje kunnen gaan eindigen.”

ZVG/Cagemax begroette in de aanloop naar dit seizoen een aantal goede nieuwkomers. Doelman Rowan Orië - hij heeft topdoelman Barry de Wit voor zich - komt van Groene Ster (Vlissingen). Van BE'79 uit Berkel-Enschot maakte Aboubakr Ouaddouh de overstap. Van VNS United komen Younes Daari en

Trainer/coach Mohammed Allouch kijkt aandachtig naar zijn team

Hicham Aklalouch. Vanuit de eigen opleiding sluiten de talentvolle Theo Karagianis en Vedat Ozsoy aan bij de selectie. Dat Allouch over een goede selectie beschikt, werd in de voorbereiding en tijdens de eerste wedstrijden van de competitie duidelijk.

Een deel van de ervaren selectie is bij de Gorcumers gebleven. Daarbij ook de captain, Oualid Tarifit. Hij maakte vorige maand opnieuw deel uit van de nationale selectie, die deelnam aan een vierlandentoernooi in Indonesië. „Wij hadden daar het gastland, Letland en Tanzania

als goede tegenstanders. Onze bondscoach Miguel Andrés Moreno werkt met een deels nieuwe groep naar de komende kwalificaties voor de grote toernooien toe. Ik hoop bij Oranje te blijven. Er is daar een hoog niveau en dat maakt ook mij weer sterker.” Volgende maand hoopt Tarifit weer uitgenodigd te worden, nu voor een drielandentoernooi in Polen. De inwoner van Maassluis komt vanaf 2017 uit in het zaalvoetbal. Eerst bij tweedeklasser HBSS, daarna bij OACN-Boys, waar grootmacht Hovocubo uit Hoorn hem wegkaapte. Voorzitter John Wijnbelt heeft vertrouwen in de toekomst van zijn team. Hij weet dat er opnieuw een goede selectie staat. „Ik gun het mijn club en onze supporters dat ze vrijdags en tegenwoordig soms ook op zondag in de Oosterbleik futsal op topniveau kunnen gaan zien.”

Bij Oualid Tarifit leggen wij meteen maar de doelstelling voor dit seizoen neer. „Lastig hoor. Wij hebben een leuk team en met Mo Allouch een interessante coach. Een echte, geboren winnaar met een vastomlijnd plan. Hij houdt ons scherp, ook op de trainingen. Misschien zijn wij alles bij elkaar net wat completer

geworden dan vorig seizoen, dus gaan wij tot de jaarwisseling voor een plaats in het linkerrijtje. Alleen dan komen we in de kampioenspoule. De wedstrijd tegen Tigers Roermond van vrijdag komt vroeg en is niet doorslaggevend, hoewel wij wel graag willen weten waar wij staan. Hopelijk gaan wij ons evenals vorig jaar plaatsen voor de finalepoule, pas dan komen de wedstrijden waar het werkelijk om gaat.”

Allouch, ervaren jongerenwerker in Den Bosch, haalde als speler in acht jaar bij Oranje net de vijftig interlands niet. „Dat was mij op de een of andere manier niet gegund. Jammer hoor, maar ik moest door. BE'79 was mijn laatste club als speler. Vervolgens ben ik bij die club het trainersvak ingegaan en ben met hen driemaal op rij gepromoveerd, naar de eredivisie. Vervolgens werd ik verantwoordelijk coach bij Groene Ster, maar ben daar voortijdig vertrokken omdat ik het gevoel had dat ik de groep niet meer kon raken. Toen ZVG zich voor mij meldde hoefde ik niet lang na te denken.” Allouch is uiterst tevreden over zijn nieuwe groep. „De kern van vorig seizoen is gebleven en de nieuwe jongens sluiten uitstekend aan.”

Get off the bench!
The Game is waiting...

shaerp

shaerp.com